

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 34

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

51 tomas
2008 m. vasario 8 d.

Turinys

I *Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma*

REGLAMENTAI

2008 m. vasario 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 115/2008, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą 1

II *Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma*

SPRENDIMAI

Komisija

2008/99/EB, Euratomas:

★ **2007 m. gruodžio 19 d. Komisijos sprendimas dėl Europos atominės energijos bendrijos prisijungimo prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos** 3

TARPTAUTINIAIS SUSITARIM AIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

Komisija

2008/100/EB:

- ★ 2007 m. gruodžio 5 d. Sprendimas Nr. 1/2007 jungtinio Bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos oro transporto komiteto, įsteigto Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimu dėl oro transporto, pakeičiantis Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto priedą 19
-

III *Aktai, priimti remiantis ES sutartimi*

AKTAI, PRIIMTI REMIANTIS ES SUTARTIES V ANTRAŠTINE DALIMI

- ★ 2008 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas 2008/101/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos Čado Respublikoje ir Centrinės Afrikos Respublikoje (EUFOR Tchad/RCA) pradėjimo ... 39

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 115/2008

2008 m. vasario 7 d.

nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽¹⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. vasario 8 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. vasario 7 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

prie 2008 m. vasario 7 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	143,2
	JO	84,0
	MA	48,6
	TN	111,3
	TR	93,2
	ZZ	96,1
0707 00 05	EG	208,2
	JO	187,5
	MA	130,0
	TR	126,0
	ZZ	162,9
0709 90 70	MA	56,3
	TR	149,9
	ZZ	103,1
0805 10 20	EG	44,1
	IL	50,8
	MA	62,0
	TN	50,0
	TR	66,4
	ZZ	54,7
0805 20 10	IL	106,7
	MA	106,8
	TR	101,8
	ZZ	105,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	41,9
	EG	76,3
	IL	70,6
	JM	97,3
	MA	133,4
	TR	115,1
	US	60,6
	ZZ	85,0
	ZZ	85,0
0805 50 10	EG	73,4
	IL	135,3
	MA	83,2
	TR	116,4
	ZZ	102,1
0808 10 80	CA	103,0
	CN	91,7
	MK	39,9
	US	113,2
	ZZ	87,0
0808 20 50	CN	65,9
	US	107,7
	ZA	99,1
	ZZ	90,9

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ žymi „kitą kilmę“.

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2007 m. gruodžio 19 d.

dėl Europos atominės energijos bendrijos prisijungimo prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos

(2008/99/EB, Euratomas)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 101 straipsnio antrą pastraipą,

atsižvelgdama į 2007 m. liepos 10 d. Tarybos sprendimą 2007/513/Euratomas, patvirtinantį Europos atominės energijos bendrijos prisijungimą prie pakeistos Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (Euratomo sutartis) 2 straipsnio e punkte nurodoma, kad Europos atominės energijos bendrija (Bendrija) tinkamai prižiūradama garantuoja, kad branduolinės medžiagos nebūtų naudojamos kitiems nei numatyta tikslams.
- (2) 1979 m. buvo priimta ir 1987 m. įsigaliojo Branduolinių medžiagų fizinės saugos konvencija (CPPNM). CPPNM šalys – 128 valstybės ir Bendrija ⁽²⁾. Visos valstybės narės yra CPPNM šalys.
- (3) Europos Bendrijų Teisingumo Teismas (Teisingumo Teismas) ⁽³⁾ nusprendė, kad valstybių narių dalyvavimas

CPPNM yra suderinamas su Euratomo sutarties nuostatomis tik su sąlyga, kad jos galių ir jurisdikcijos požiūriu Bendrija yra tokia pati CPPNM Šalis, kaip ir valstybės narės ir kad tam tikri su Bendrija susiję CPPNM įsipareigojimai gali būti įgyvendinti tik Bendrijai palaikant glaudžius ryšius su valstybėmis narėmis – tiek derybų ir dokumento sudarymo metu, tiek vykdant priimtus įsipareigojimus,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Europos atominės energijos bendrijos vardu tvirtinamas prisijungimas prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos.

Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos tekstas (1 priedas) ir Europos atominės energijos bendrijos pareiškimas pagal tos Konvencijos 18 straipsnio 4 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį (2 priedas) pridedami prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Prisijungimo dokumentas deponuojamas Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui – Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos depozitarui – po šio sprendimo priėmimo kiek galima greičiau nusiunčiant Europos Komisijos delegacijos tarptautinėse organizacijose Vienoje vadovo pasirašytą raštą.

⁽¹⁾ OL L 190, 2007 7 21, p. 12.

⁽²⁾ 2007 m. gegužės 31 d. būklė.

⁽³⁾ 1978 m. lapkričio 14 d. sprendimas 1/78, Rink. 1978, p. 2151, ypač pirmoji sprendimo rezoliucinė dalis ir 34 punktas.

3 straipsnis

Europos Komisijos narys, atsakingas už išorės santykius, patvirtina notoje, pridėtoje prie šio sprendimo (3 priedas), kad Europos Komisijos delegacijos tarptautinėse organizacijose Vienoje vadovas paskirtas depuotuoti prie šio sprendimo pridėtą pareiškimą Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui, Konvencijos depozitarui („Visi įgaliojimai“), kuo skubiau po šio sprendimo priėmimo.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 19 d.

Komisijos vardu
Andris PIEBALGS
Komisijos narys

1 PRIEDAS

Branduolinių Medžiagų Ir Branduolinių Objektų Fizinės Saugos Konvencija

VALSTYBĖS, ŠIOS KONVENCIJOS ŠALYS,

PRIPAŽINDAMOS visų valstybių teisę plėtoti ir taikyti branduolinę energiją taikiems tikslams bei jų teisėtus interesus siekti galimos naudos iš taikaus branduolinės energijos naudojimo,

ĮSITIKINUSIOS, kad būtina palengvinti tarptautinį bendradarbiavimą ir branduolinių technologijų perdavimą naudojant branduolinę energiją taikiems tikslams,

TURĖDAMOS OMENYJE, kad fizinė sauga yra gyvybiškai svarbi saugant visuomenės sveikatą, užtikrinant saugą, aplinkos apsaugą ir nacionalinį bei tarptautinį saugumą,

TURĖDAMOS OMENYJE Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus, susijusius su tarptautinės taikos ir saugumo palaikymu ir geros kaimynystės ir draugiškų santykių bei valstybių bendradarbiavimo skatinimu,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Jungtinių Tautų Chartijos 2 straipsnio 4 dalį „visos narės tarptautiniuose santykiuose susilaiko nuo grasinimo jėga ir jos panaudojimo tiek prieš kurios nors valstybės teritorinį vientisumą arba politinę nepriklausomybę, tiek kuriuo kitu būdu, nesuderinamu su Jungtinių Tautų tikslais“,

PRISIMINDAMOS prie Generalinės Asamblėjos 1994 m. gruodžio 9 d. rezolucijos 49/60 pridėtą Deklaraciją dėl priemonių tarptautiniam terorizmui panaikinti,

NORĖDAMOS užkirsti kelią galimiems pavojams, kurie gali kilti dėl branduolinių medžiagų neteisėtos prekybos, neteisėto pasisavinimo ir naudojimo ar dėl branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų sabotazo, ir atkreipdamos dėmesį į tai, kad fizinė sauga nuo tokių veiksmų kelia dar didesnę nacionalinį ir tarptautinį rūpestį,

LABAI SUSIRŪPINUSIOS dėl visų formų ir pasireiškimo būdų teroro aktų eskalavimo visame pasaulyje ir dėl grėsmės, kurią kelia tarptautinis terorizmas ir organizuotas nusikalstamumas,

TIKĖDAMOS, kad fizinė sauga atlieka svarbų vaidmenį remiant branduolinių ginklų neplatinto ir kovos su terorizmu siekius,

NORĖDAMOS šia Konvencija prisidėti prie taikiems tikslams naudojamų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos stiprinimo visame pasaulyje,

ĮSITIKINUSIOS, kad pažeidimai, susiję su branduolinėmis medžiagomis ir branduoliniais objektais, kelia didelį rūpestį ir kad reikia neatidėliotinai patvirtinti tinkamas ir veiksmingas priemones arba stiprinti jau esamas priemones, skirtas užkirsti tokiems nusikaltimams kelią, juos nustatyti ir už juos bausti,

NORĖDAMOS toliau stiprinti tarptautinį bendradarbiavimą, siekiant pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos šalies, nacionalinę teisę ir šią Konvenciją nustatyti veiksmingas branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos priemones,

ĮSITIKINUSIOS, kad ši Konvencija turėtų paremti saugų branduolinių medžiagų naudojimą, laikymą ir gabenimą ir saugų branduolinių objektų veikimą,

PRIPAŽINDAMOS, kad yra tarptautinės fizinės saugos rekomendacijos, kurios retkarčiais atnaujinamos ir kurios gali būti gairės rengiant dabartines priemones veiksmingam fizinės saugos lygiui pasiekti,

TAIP PAT pripažindamos, kad už kariniams tikslams naudojamų branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų veiksmingą fizinę saugą atsakinga valstybė, turinti tokių branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų, ir suprasdamos, kad tokioms medžiagoms ir objektams yra ir toliau bus taikoma griežta fizinė sauga,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje:

- a) branduolinės medžiagos – plutonis, išskyrus plutonį, kuriame plutonio-238 izotopo koncentracija didesnė kaip 80 %; uranas-233; uranas, išsodrintas izotopo 235 arba 233; uranas, turintis izotopų mišinį, aptinkamą gamtoje, ir savo pavidalu besiskiriantis nuo rūdos ar rūdos liekanų; bet kokia medžiaga, kurioje yra viena ar daugiau iš pirmiau minėtų medžiagų;
- b) uranas, išsodrintas izotopo 235 arba 233 – uranas, kuriame izotopo 235 arba 233 ar jų abiejų yra tiek, kad šių izotopų sumos santykis su izotopu 238 yra didesnis už izotopo 235 ir izotopo 238 santykį gamtoje;
- c) tarptautinis branduolinių medžiagų gabenimas – branduolinių medžiagų siuntos gabenimas bet kokia transporto priemone, kai ši siunta išvežama už valstybės, siuntos kilmės šalies, teritorijos ribų, pradedant siuntos išvežimu iš siuntėjo patalpų, esančių toje valstybėje, ir baigiant siuntos atvežimu į gavėjo patalpas, esančias galutinės paskirties valstybėje;
- d) branduolinis objektas – objektas (įskaitant susijusius pastatus ir įrenginius), kuriame gaminamos, perdirbamos, naudojamos, tvarkomos, saugomos ar šalinamos branduolinės medžiagos, jei dėl tokio objekto pažeidimo ar darbo sutrikdymo į aplinką gali patekti dideli radiacijos ar radioaktyviųjų medžiagų kiekiai;
- e) sabotžas – tyčinis prieš branduolinį objektą ar naudojamas, laikomas arba vežamas branduolines medžiagas nukreiptas veiksmas, kuris gali tiesiogiai arba netiesiogiai kelti pavojų darbuotojų, visuomenės ar aplinkos sveikatai ir saugai dėl radiacijos ar radioaktyviųjų medžiagų patekimo į aplinką.

1A straipsnis

Šios Konvencijos tikslai – siekti užtikrinti ir išlaikyti veiksmingą branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų, naudojamų taikiems tikslams, fizinę saugą visame pasaulyje; išvengti nusikaltimų, susijusių su tokiomis medžiagomis ir objektais, ir su jais kovoti pasaulio mastu; taip pat šiuo tikslu palengvinti valstybių, šios Konvencijos Šalių, bendradarbiavimą.

2 straipsnis

1. Ši Konvencija taikoma taikiais tikslais naudojamoms, laikomoms ar gabenamoms branduolinėms medžiagoms ir taikiais tikslais naudojamiems branduoliniams objektams, tačiau su sąlyga, kad šios Konvencijos 3 ir 4 straipsniai ir 5 straipsnio 4 dalis tokioms branduolinėms medžiagoms taikoma tik jų tarptautinio gabenimo metu.
2. Atsakomybė už fizinės saugos režimo sukūrimą, įgyvendinimą ir palaikymą valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, tenka tai valstybei.
3. Išskyrus valstybių, šios Konvencijos Šalių, įsipareigojimus, aiškiai išreikštus šioje Konvencijoje, jokia šios Konvencijos nuostata negali būti aiškinama kaip daranti įtaką suverenioms valstybės teisėms.
4. a) Jokia šios Konvencijos nuostata nepaveikia kitų valstybių, šios Konvencijos Šalių, teisių, įsipareigojimų ir atsakomybės pagal tarptautinę teisę, ypač pagal Jungtinių Tautų Chartijos tikslus ir principus ir tarptautinę humanitarinę teisę.
b) Šioje Konvencijoje nereglamentuojami ginkluotųjų pajėgų veiksmai ginkluoto konflikto metu, reglamentuojami tarptautinėje humanitarinėje teisėje, vartojant šias sąvokas taip, kaip nustatyta tarptautinėje humanitarinėje teisėje; taip pat šioje Konvencijoje nereglamentuojami valstybės karinių pajėgų veiksmai vykdamy jū oficialias pareigas, tiek kiek juos reglamentuoja kitos tarptautinės teisės taisyklės.

- c) Jokia šios Konvencijos nuostata neaiškinama kaip teisėtas leidimas naudoti ar grasinti panaudoti jėgą prieš branduolines medžiagas ar branduolinius objektus, naudojamus taikiems tikslams.
 - d) Pagal jokią šios Konvencijos nuostatą netoleruojami ir nelaikomi teisėtais veiksmai, kurie kitaip yra neteisėti, taip pat pagal jokią nuostatą netrukdomas persekiojimas pagal kitus įstatymus.
5. Ši Konvencija netaikoma kariniams tikslams naudojamoms ar laikomoms branduolinėms medžiagoms ar tokių medžiagų turintiems branduoliniams objektams.

2A straipsnis

1. Visos valstybės, šios Konvencijos Šalys, sukuria, įgyvendina ir palaiko tinkamos fizinės saugos režimą, taikomą į jos jurisdikciją patenkančioms branduolinėms medžiagoms ir branduoliniams objektams, siekdamos:
- a) apsaugoti nuo naudojamų, laikomų ir gabenamų branduolinių medžiagų vagystės ar kitokio neteisėto jų paėmimo;
 - b) užtikrinti greitų ir išsamių priemonių vykdymą, kad būtų rastos ir, prireikus, grąžintos dingusios ar pavogtos branduolinės medžiagos; kai medžiagos randamos ne jos teritorijoje, tokia valstybė, šios Konvencijos Šalis, veikia pagal 5 straipsnį;
 - c) apsaugoti branduolines medžiagas ir branduolinius objektus nuo sabotažo;
 - d) sušvelninti ar sumažinti radiologines sabotažo pasekmes.
2. Visos valstybės, šios Konvencijos Šalys, įgyvendindamos 1 dalį:
- a) sukuria ir palaiko fizinę saugą reglamentuojančią teisinę ir reguliavimo sistemą;
 - b) įsteigia arba paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingas už teisinės ir reguliavimo sistemos įgyvendinimą; ir
 - c) imasi kitų tinkamų priemonių, kurios būtinos fizinei branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų saugai.
3. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, vykdydamos išpareigojimus pagal 1 ir 2 dalis, nepažeisdamos bet kurių kitų šios Konvencijos nuostatų, kiek tai pagrįsta ir praktiška, taiko toliau išvardytus pagrindinius fizinės branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų saugos principus.

PAGRINDINIS A PRINCIPAS. Valstybės atsakomybė

Atsakomybė už fizinės saugos režimo sukūrimą, įgyvendinimą ir palaikymą valstybėje tenka tai valstybei.

PAGRINDINIS B PRINCIPAS. Atsakomybė tarptautinio gabenimo metu

Valstybės atsakomybė užtikrinti, kad branduolinės medžiagos būtų tinkamai apsaugotos, apima ir tų medžiagų tarptautinį gabenimą, kol tokia atsakomybė tinkamai perduodama kitai atitinkamai šaliai.

PAGRINDINIS C PRINCIPAS. Teisinė ir reguliavimo sistema

Valstybė yra atsakinga už teisinės ir reguliavimo sistemos, reglamentuojančios fizinę saugą, sukūrimą ir palaikymą. Tokioje sistemoje turėtų būti numatytas galiojančių fizinės saugos reikalavimų sukūrimas, taip pat vertinimo bei licencijavimo ar kita leidimo suteikimo tvarka. Į šią sistemą turėtų būti įtraukta branduolinių objektų ir gabenimo tikrinimo sistema, kad būtų galima patikrinti, ar laikomasi galiojančių licencijos ar kito leidimą suteikiančio dokumento reikalavimų ir sąlygų, ir nustatytos galiojančių reikalavimų ir sąlygų vykdymo užtikrinimo priemonės, įskaitant veiksmingas sankcijas.

PAGRINDINIS D PRINCIPAS. Kompetentinga institucija

Valstybė turėtų įsteigti arba paskirti kompetentingą instituciją, kuri būtų atsakinga už teisinės ir reguliavimo sistemos įgyvendinimą ir turėtų pakankamai galios, kompetencijos ir finansinių bei žmogiškųjų išteklių jai pavestoms pareigoms vykdyti. Valstybė turėtų imtis veiksmų, kad užtikrintų veiksmingą savo kompetentingos institucijos ir kitų už branduolinės energijos skatinimą ar naudojimą atsakingų įstaigų funkcijų nepriklausomumą.

PAGRINDINIS E PRINCIPAS. Licencijos turėtojų atsakomybė

Valstybėje turėtų būti aiškiai nustatyta atsakomybė už įvairių fizinės saugos elementų įgyvendinimą. Valstybė turėtų užtikrinti, kad pagrindinė atsakomybė už branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų fizinės saugos įgyvendinimą tektų tinkamų licencijų ar kitų leidimų suteikiančių dokumentų turėtojams (pvz., operatoriams ar vežėjams).

PAGRINDINIS F PRINCIPAS. Saugumo kultūra

Visos įgyvendinant fizinę saugą dalyvaujančios organizacijos turėtų teikti deramą pirmumą saugumo kultūrai, jos plėtojimui ir palaikymui, kad būtų užtikrintas jos veiksmingas diegimas visoje organizacijoje.

PAGRINDINIS G PRINCIPAS. Grėsmė

Valstybės užtikrinama fizinė sauga turi būti pagrįsta valstybės naujausiu grėsmės vertinimu.

PAGRINDINIS H PRINCIPAS. Diferencijuotas vertinimas

Fizinės saugos reikalavimai turėtų būti pagrįsti diferencijuotu vertinimu, atsižvelgiant į naujausią grėsmės vertinimą, santykinį patrauklumą, medžiagų rūšį ir galimas pasekmes, susijusias su neteisėtu branduolinių medžiagų paėmimu ir sabotažu prieš branduolines medžiagas ar branduolinius objektus.

PAGRINDINIS I PRINCIPAS. Giluminė gynyba

Valstybės reikalavimuose, taikomuose fizinei saugai, turėtų būti atspindėta kelių lygių koncepcija ir apsaugos (struktūrinės ar kitokios techninės, personalo ir organizacinės), kurią turi įveikti ar apeiti priešininkas, kad pasiektų savo tikslus, metodai.

PAGRINDINIS J PRINCIPAS. Kokybės užtikrinimas

Turi būti sukurta ir įgyvendinta kokybės užtikrinimo politika ir kokybės užtikrinimo programos, patvirtinančios konkrečių reikalavimų, svarbių branduoliniam saugumui, laikymąsi.

PAGRINDINIS K PRINCIPAS. Nenumatytų atvejų planai

Licencijų turėtojai ir suinteresuotosios institucijos turėtų parengti ir tinkamai vykdyti nenumatytų atvejų (nepaprastosios padėties) planus, kurių tikslas – reaguoti į neteisėtą branduolinės medžiagos paėmimą arba branduolinių objektų (branduolinių medžiagų) sabotažą ar mėginimą atlikti tokio pobūdžio veiksmus.

PAGRINDINIS L PRINCIPAS. Konfidencialumas

Valstybė turėtų nustatyti konfidencialios informacijos, kurios neteisėtas atskleidimas keltų grėsmę fizinei branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų saugai, apsaugos reikalavimus.

4. a) Šio straipsnio nuostatos netaikomos jokioms branduolinėms medžiagoms, kurioms pagrįstu valstybės, šios Konvencijos Šalies, sprendimu neturi būti taikomas pagal 1 dalį sukurtas fizinės saugos režimas, atsižvelgiant į medžiagų rūšį, kiekį ir santykinį patrauklumą bei galimas radiologines ir kitokias pasekmes, susijusias su neteisėtais veiksmais prieš tokias medžiagas, ir į naujausią grėsmės joms vertinimą.

- b) Branduolinės medžiagos, kurioms netaikomos šio straipsnio nuostatos pagal a punktą, turėtų būti apsaugotos remiantis riziką ribojančio valdymo principais.

3 straipsnis

Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, pagal savo nacionalinės teisės sistemą ir tarptautinę teisę imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kiek tai praktiškai įmanoma, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu branduolinės medžiagos tol, kol jos yra jos teritorijoje, jos jurisdikcijai priklausančiame laive ar orlaivyje, vykstančiame iš tos valstybės ar į ją, būtų saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

4 straipsnis

1. Nė viena valstybė, šios Konvencijos Šalis, neišveža branduolinių medžiagų ir neduoda leidimo jas išvežti, jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, nėra užtikrinama, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu tokios medžiagos bus saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

2. Nė viena valstybė, šios Konvencijos Šalis, neįveža branduolinių medžiagų ir neduoda leidimo jų įvežti iš valstybės, kuri nėra šios Konvencijos Šalis, jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, nėra užtikrinama, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu tokios medžiagos bus saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

3. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, neleidžia savo teritorijos sausuma, vidaus vandenimis ar per savo oro ar jūrų uostus tranzitu gabenti branduolinių medžiagų tarp valstybių, kurios nėra šios Konvencijos Šalys, jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, nėra užtikrinama, kiek tai praktiškai įmanoma, kad tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu tokios medžiagos bus saugomos tais lygiais, kurie yra aprašyti I priede.

4. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, branduolinėms medžiagoms, gabenamoms iš šios valstybės kurios nors dalies į kitą tos pačios valstybės dalį tarptautiniais vandenimis ar oro erdve, pagal savo nacionalinės teisės sistemą taiko I priede aprašytus fizinės saugos lygius.

5. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri pagal šio straipsnio 1–3 dalis turi būti užtikrinta, kad branduolinės medžiagos bus saugomos I priede aprašytais lygiais, iš anksto nustato valstybes, per kurias tranzitu sausuma ar vidaus vandenimis bus gabenamos branduolinės medžiagos arba į kurių oro ar jūrų uostus jos bus įvežtos, ir jas apie tai informuoja.

6. Atsakomybė už tai, kad būtų gautas šio straipsnio 1 dalyje minėtas užtikrinimas, apibusiu susitarimu gali būti perkelta įvežančiai valstybei, šios Konvencijos Šaliai.

7. Jokia šio straipsnio nuostata neturi būti aiškinama kaip daranti įtaką valstybės teritorijos suverenumui ar jurisdikcijai, įskaitant jurisdikciją jos oro erdveje ir teritorinėje jūroje.

5 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, nustato ir viena kitai tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą praneša apie savo centrinę įstaigą, susijusią su dalykais, patenkančiais į šios Konvencijos taikymo sritį.

2. Jei branduolinės medžiagos pavagiamos, pagrobiamos ar kitaip neteisėtai pasisavinamos arba jei tikėtina, kad tokie veiksmai gali grėsti, valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę kiek galėdamos bendradarbiauja su kiekviena to prašančia valstybe ir padeda jai atgauti ir saugoti tokias medžiagas. Visų pirma:

- a) valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi reikiamų priemonių kuo greičiau pranešti kitoms valstybėms, kurioms, jos nuomone, gali būti svarbu, o atitinkamais atvejais praneša ir Tarptautinei atominės energijos agentūrai ir kitoms susijusioms tarptautinėms organizacijoms apie branduolinių medžiagų vagystę, pagrobimą ir kitą neteisėtą pasisavinimą ar apie tikėtiną tokių veiksmų grėsmę;

b) jei reikia, atitinkamos valstybės, šios Konvencijos Šalys, viena su kita, su Tarptautine atominės energijos agentūra ir kitomis susijusiomis tarptautinėmis organizacijomis keičiasi informacija, siekdamas apsaugoti branduolines medžiagas, kurioms gresia pavojus, patikrinti, ar nebuvo pažeisti gabenimo konteineriai, arba atgauti neteisėtai pasisavintas branduolines medžiagas, ir:

i) koordinuoja savo pastangas diplomatiniais ir kitais sutartais kanalais;

ii) kai prašoma, teikia pagalbą;

iii) užtikrina, kad susigrąžintos pavogtos ar dėl pirmiau minėtų veiksmų dingusios branduolinės medžiagos būtų grąžintos.

Tokio bendradarbiavimo įgyvendinimo priemonės nustato atitinkamos valstybės, šios Konvencijos Šalys.

3. Jei tikėtina, kad gresia branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų sabotžas arba jų sabotažo atveju valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę ir laikydamosi susijusių išpareigojimų, priimtų pagal tarptautinę teisę, kiek galėdamos bendradarbiauja taip:

a) jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, turi žinių apie tikėtiną branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų sabotažo grėsmę kitoje valstybėje, siekdama užkirsti kelią sabotažui pirmoji valstybė priima sprendimą dėl tinkamų priemonių, kurių turi būti imtasi, kad tokia valstybė ir tam tikrais atvejais Tarptautinė atominės energijos agentūra ir kitos susijusios tarptautinės organizacijos būtų kuo greičiau informuotos apie tokią grėsmę;

b) branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų sabotažo valstybėje, šios Konvencijos Šalyje, atveju ir jei, tokios valstybės nuomone, kitos valstybės gali būti radiologiškai paveiktos, pirmoji valstybė, nepažeisdama kitų savo išpareigojimų, priimtų pagal tarptautinę teisę, imasi tinkamų veiksmų, kad kuo skubiau informuotų valstybę ar valstybes, kurios gali būti radiologiškai paveiktos, ir tam tikrais atvejais Tarptautinę atominės energijos agentūrą ir kitas susijusias tarptautines organizacijas, kad būtų sumažinti ar sušvelninti radiologiniai padariniai;

c) jei pagal a ir b punktus valstybė, šios Konvencijos Šalis, prašo pagalbos, kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios prašoma tokios pagalbos, turi skubiai nuspręsti ir informuoti prašančią valstybę, šios Konvencijos Šalį, tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą, ar ji gali suteikti prašomą pagalbą ir apie pagalbą, kurią gali suteikti, apimtį ir sąlygas;

d) bendradarbiavimas pagal a–c punktus vyksta diplomatiniais ar kitokiais susitartais kanalais. Dėl tokio bendradarbiavimo įgyvendinimo priemonių susijusios valstybės, šios Konvencijos Šalys, priima dvišalius ar daugiašalius sprendimus.

4. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą ar kitas susijusias tarptautines organizacijas bendradarbiauja ir konsultuojasi, kaip pridera, siekdamas gauti rekomendacijų, kaip projektuoti, prižiūrėti ir gerinti branduolinių medžiagų fizinės saugos sistemas šių medžiagų tarptautinio gabenimo metu.

5. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali tiesiogiai ar per Tarptautinę atominės energijos agentūrą ir kitas susijusias tarptautines organizacijas bendradarbiauti ir konsultuotis su kitomis valstybėmis, šios Konvencijos Šalimis, kaip pridera, siekdamas gauti rekomendacijų, kaip projektuoti, prižiūrėti ir gerinti nacionalinę branduolinių objektų ir branduolinių medžiagų fizinės saugos sistemą šių medžiagų naudojimo, laikymo ir gabenimo šalies viduje metu.

6 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, pagal savo nacionalinę teisę imasi reikiamų priemonių bet kokios informacijos, kurią pagal šios Konvencijos nuostatas ar dalyvaudamos šios Konvencijos įgyvendinimo veikloje jos gauna slapta iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, slaptumui apsaugoti. Jei valstybės, šios Konvencijos Šalys, informaciją teikia tarptautinėms organizacijoms ar valstybėms, kurios nėra šios Konvencijos Šalys, būtina imtis priemonių tokios informacijos slaptumui apsaugoti. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gavusi slaptą informaciją iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, gali teikti tokią informaciją trečiosioms šalims tik gavusi tos kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, sutikimą.

2. Šioje Konvencijoje nereikalaujama, kad valstybės, šios Konvencijos Šalys, teiktų bet kokią informaciją, kurios teikti neleidžia nacionalinė teisė arba kuri keltų pavojų atitinkamos valstybės saugumui ar branduolinių medžiagų ar branduolinių objektų fizinei saugai.

7 straipsnis

1. Už tyčinį:

- a) branduolinių medžiagų priėmimą, laikymą, naudojimą, perdavimą, pakeitimą, pašalinimą ar išsklaidymą neturint tam teisėtų įgaliojimų, sukeltantį ar galintį sukelti žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą arba padaryti didelės žalos turtui ar aplinkai;
- b) branduolinių medžiagų vagystę ar pagrobimą;
- c) branduolinių medžiagų pasisavinimą ar įsigijimą apgaulės būdu;
- d) branduolinių medžiagų gabenimą, siuntimą ar perkėlimą į valstybę ar iš valstybės neturint tam teisėto leidimo;
- e) veiksmą, nukreiptą prieš branduolinį objektą, ar veiksmą, dėl kurio sutrinka branduolinio objekto veikimas, kai pažeidėjas tyčia sukelia arba kai jis žino, kad toks veiksmas greičiausiai sukels žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą arba padarys didelės žalos turtui ar aplinkai dėl radiacijos ar radioaktyviųjų medžiagų patekimo į aplinką, išskyrus atvejus, kai tokio veiksmo imamasi laikantis valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurios teritorijoje yra branduolinis objektas, nacionalinių įstatymų;
- f) reikalavimą atiduoti branduolines medžiagas grasinant arba naudojant jėgą ar kitas įbauginimo priemones;
- g) grasinimą:
 - i) panaudoti branduolines medžiagas, kad sukeltų žmogaus mirtį ar sunkų sužalojimą arba padarytų didelės žalos turtui ar aplinkai ar padaryti e punkte apibūdintą nusikaltimą, arba
 - ii) padaryti b ir e punktuose apibūdintą nusikaltimą, siekiant priversti fizinį ar juridinį asmenį, tarptautinę organizaciją ar valstybę įvykdyti ar neįvykdyti kokio nors veiksmo;
- h) mėginimą įvykdyti kurį nors a–e punktuose apibūdintą nusikaltimą; ir
- i) bendrininkavimą darant kurį nors a–h punktuose apibūdintą nusikaltimą;
- j) bet kokio asmens, kuris organizuoja ar nukreipia kitus padaryti a–h punktuose apibūdintą nusikaltimą, veiksmą; ir
- k) bet kokio a–h punkte apibūdinto nusikaltimo įvykdymą, kai jį įvykdo asmenų, siekiančių bendro tikslo, grupė; toks veiksmas yra tyčinis ir padaromas:
 - i) remiant grupės nusikalstamąją veiklą ar nusikalstamais tikslais, kai tokia veikla ar tikslas apima a–g punktuose apibūdinto nusikaltimo padarymą, arba
 - ii) žinant apie grupės ketinimą įvykdyti a–g punktuose apibūdintą nusikaltimą baudžiama pagal kiekvienos valstybės, šios Konvencijos Šalies, nacionalinę teisę.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, už šiame straipsnyje apibūdintus nusikaltimus taiko bausmes atsižvelgdama į tokių nusikaltimų didelį pavojingumą.

8 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, imasi būtinų priemonių savo jurisdikcijai dėl 7 straipsnyje išvardytų nusikaltimų nustatyti šiais atvejais:

a) kai nusikaltimas yra įvykdytas tos valstybės teritorijoje, toje valstybėje registruotame laive ar orlaivyje;

b) kai įtariamasis yra tos valstybės pilietis.

2. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, taip pat imasi būtinų priemonių savo jurisdikcijai dėl tokių nusikaltimų nustatyti, kai įtariamasis yra jos teritorijoje ir pagal 11 straipsnį ji jo neišduoda jokiai šio straipsnio 1 dalyje minėtai valstybei.

3. Ši Konvencija nenumato išimčių jokiai baudžiamajai jurisdikcijai pagal nacionalinę teisę.

4. Be valstybių, šios Konvencijos Šalių, minėtų šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, savo jurisdikciją 7 straipsnyje išvardytiems nusikaltimams, laikydamosi tarptautinės teisės, gali nustatyti kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, kai ji tarptautiniame branduolinių medžiagų gabenime dalyvauja kaip išvežanti ar įvežanti valstybė.

9 straipsnis

Įsitikinusi, kad aplinkybės to reikalauja, valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra įtariamasis, pagal savo nacionalinę teisę imasi atitinkamų priemonių, įskaitant asmens sulaikymą, siekdama užtikrinti, kad jį būtų galima rasti teisinio persekiojimo ar išdavimo kitai valstybei tikslais. Apie priemones, taikomas pagal šį straipsnį, nedelsiant pranešama valstybėms, kurioms reikia nustatyti jurisdikciją pagal 8 straipsnį, ir atitinkamais atvejais visoms kitoms suinteresuotoms valstybėms.

10 straipsnis

Jei valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurios teritorijoje yra įtariamasis, neišduoda jo kitai valstybei, ji, netaikydama jokių išimčių ir nepagrįstai nedelsdama, perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms, kad tos valstybės įstatymų nustatyta tvarka būtų pradėtas teisinis persekiojimas.

11 straipsnis

1. Laikoma, kad į kiekvieną valstybių, šios Konvencijos Šalių, galiojančią sutartį dėl ekstradicijos 7 straipsnyje minėti nusikaltimai yra įtraukti kaip nusikaltimai, kuriems taikoma ekstradicija. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, įsipareigoja tuos nusikaltimus įtraukti ir į visas sutartis dėl ekstradicijos, kurias jos tarpusavyje sudarys ateityje.

2. Kai valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri asmenis išduoda tik tuo atveju, jei yra pasirašyta sutartis dėl ekstradicijos, gauna prašymą išduoti asmenį iš kitos valstybės, šios Konvencijos Šalies, su kuria ji nėra sudariusi sutarties dėl ekstradicijos, ji gali savo nuožiūra laikyti šią Konvenciją tokius nusikaltimus padariusių asmenų išdavimo teisiniu pagrindu. Asmenims išduoti taikomi kiti prašymą gavusios valstybės teisės normų reikalavimai.

3. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, kurios išduodamos asmenis nereikalauja, kad būtų pasirašyta tokia sutartis, pagal prašymą gavusios valstybės teisės normų reikalavimus tarpusavyje pripažįsta tuos nusikaltimus nusikaltimais, kuriems taikoma ekstradicija.

4. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, sprendamos asmenų išdavimo tarpusavio klausimus, laiko, kad kiekvienas toks nusikaltimas yra įvykdytas ne tik toje vietoje, kur įvyko, bet ir valstybių, šios Konvencijos Šalių, kurios turi nustatyti savo jurisdikciją pagal 8 straipsnio 1 dalį, teritorijose.

11A straipsnis

Jokie 7 straipsnyje nurodyti nusikaltimai ekstradicijos ar tarpusavio teisinės pagalbos tikslais nelaikomi politiniu nusikaltimu ar nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba nusikaltimu dėl politinių motyvų. Atitinkamai ekstradicijos ar tarpusavio teisinės pagalbos prašymas dėl tokio nusikaltimo negali būti atmestas vien dėl to, kad yra susijęs su politiniu nusikaltimu ar nusikaltimu, susijusiu su politiniu nusikaltimu, arba nusikaltimu dėl politinių motyvų.

11B straipsnis

Jokia šios Konvencijos nuostata neturi būti aiškinama kaip nustatanti įsipareigojimą išduoti kitai valstybei arba suteikti tarpusavio teisinę pagalbą, jei prašymą gavusi valstybė, šios Konvencijos Šalis, turi svarbių priežasčių manyti, kad ekstradicijos prašymas dėl 7 straipsnyje nurodytų nusikaltimų ar prašymas suteikti tarpusavio teisinę pagalbą dėl tokių nusikaltimų pateikiamas asmens baudžiamojo persekiojimo ar baudimo tikslu dėl tokio asmens rasės, religijos, tautybės, etninės kilmės ar politinių įsitikinimų arba jei tokio prašymo išpildymas pablogintų to asmens padėtį dėl bet kurių iš šių priežasčių.

12 straipsnis

Kiekvienam asmeniui, dėl kurio vyksta procesas, susijęs su 7 straipsnyje išvardytais nusikaltimais, garantuojamas nešališkas procesas visuose jo etapuose.

13 straipsnis

1. Valstybės, šios Konvencijos Šalys, viena kitai kiek galėdamos padeda baudžiamųjų procesų, pradėtų dėl 7 straipsnyje išvardytų nusikaltimų, klausimais ir suteikia turimus procesui reikalingus įrodymus. Visais atvejais taikomos prašymą gavusios valstybės teisės normos.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos neturi įtakos įsipareigojimams pagal bet kurią kitą dvišalę ar daugiašalę sutartį, kuri visa ar tik jos dalis reglamentuoja ar reglamentuos tarpusavio pagalbą baudžiamosiose bylose.

13A straipsnis

Jokia šios Konvencijos nuostata nepaveikia branduolinių technologijų perdavimo taikiais tikslais, kurio imamas branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinei saugai sustiprinti.

14 straipsnis

1. Kiekviena valstybė, šios Konvencijos Šalis, depozitarui praneša apie savo įstatymus ir kitus teisės aktus, įgyvendinančius šią Konvenciją. Depozitaras tokią informaciją periodiškai perduoda visoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

2. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kurioje vykdomas įtariamąjį teisinis persekiojimas, visais praktiškai įmanomais atvejais apie galutinį sprendimą byloje pirmiausia praneša su nusikaltimu tiesiogiai susijusioms valstybėms. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, apie galutinį sprendimą byloje taip pat praneša depozitarui, kuris apie tai praneša visoms valstybėms.

3. Kai nusikaltimas yra susijęs su branduolinėmis medžiagomis, kurios yra naudojamos, saugomos ar gabenamos šalies viduje, ir kai įtariamasis ir branduolinės medžiagos yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurioje buvo įvykdytas nusikaltimas, teritorijoje arba kai nusikaltimas yra susijęs su branduoliniu objektu ir įtariamasis yra valstybės, šios Konvencijos Šalies, kurioje buvo įvykdytas nusikaltimas, teritorijoje, jokia šios Konvencijos nuostata nėra aiškinama kaip reikalaujanti, kad valstybė, šios Konvencijos Šalis, teiktų informaciją apie tokio nusikaltimo tyrimą.

15 straipsnis

Priedai yra neatskiriama šios Konvencijos dalis.

16 straipsnis

1. Praėjus penkeriems metams nuo šio 2005 m. liepos 8 d. priimto Pakeitimo įsigaliojimo, depozitaras sukviečia valstybių, šios Konvencijos Šalių, konferenciją Konvencijos įgyvendinimui ir jos preambulės, visos rezoliucinės dalies ir priedų veiksmingumui įvertinti atsižvelgiant į tuo metu esančią padėtį.

2. Po to ne dažniau kaip kas penkeri metai, kai dauguma valstybių, šios Konvencijos Šalių, pateikia depozitarui pasiūlymą, gali būtų šaukiamos kitos konferencijos tokiu pačiu tikslu.

17 straipsnis

1. Kilus ginčui tarp dviejų ar daugiau valstybių, šios Konvencijos Šalių, dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, tokios valstybės, šios Konvencijos Šalys, konsultuojasi siekdamos išspręsti ginčą derybomis ar kitomis taikiomis visoms ginčo šalims priimtinais ginčų sprendimo priemonėmis.

2. Kiekvienas tokio pobūdžio ginčas, kurio nepavyksta išspręsti pagal šio straipsnio 1 dalį, bet kurios iš ginčo šalių prašymu pateikiamas arbitražo teismui arba perduodamas spręsti Tarptautiniam Teisingumo Teismui. Jeigu ginčas pateikiamas arbitražo teismui ir per šešis mėnesius nuo tokio prašymo dienos ginčo šalims nepavyksta susitarti dėl arbitražo teismo sudarymo, bet kuri šalis gali paprašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo pirmininką arba Jungtinių Tautų Organizacijos Generalinį sekretorių paskirti vieną ar kelis arbitražo teismo teisėjus. Jeigu ginčo šalys pateikia priešingus prašymus, pirmenybė suteikiama Jungtinių Tautų Organizacijos Generaliniam sekretoriui pateiktam prašymui.

3. Pasirašydama, ratifikuodama, priimdama ar patvirtindama šią Konvenciją arba prisijungdama prie jos, valstybė gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs įsipareigojusia laikytis vienos kurios arba abiejų ginčo sprendimo procedūrų, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje. Kitos valstybės, šios Konvencijos Šalys, neprivalo laikytis šio straipsnio 2 dalyje nurodytų ginčo sprendimo procedūrų valstybės, šios Konvencijos Šalies, pareiškusios išlygą dėl tokios procedūros, atžvilgiu.

4. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, kuri yra pareiškusi išlygą pagal šio straipsnio 3 dalį, gali bet kuriuo metu ją atšaukti įteikdama pranešimą depozitarui.

18 straipsnis

1. Ši Konvencija teikiama pasirašyti visoms valstybėms Tarptautinės atominės energijos agentūros būstinėje Vienoje ir Jungtinių Tautų Organizacijos būstinėje Niujorke nuo 1980 m. kovo 3 d. iki šios Konvencijos įsigaliojimo dienos.

2. Pasirašiusiosios valstybės šią Konvenciją ratifikuoja, priima arba patvirtina.

3. Po šios Konvencijos įsigaliojimo prie jos galės prisijungti visos valstybės.

4. a) Šią Konvenciją gali pasirašyti ar prie jos prisijungti tarptautinės organizacijos ir regioninės integracijos ar kitokio pobūdžio organizacijos, kurių narės yra suverenos valstybės ir kurioms yra suteikti įgaliojimai derėtis dėl tarptautinių susitarimų šios Konvencijos reglamentuojamais klausimais, juos sudaryti ir taikyti.

b) Jų kompetencijai priklausančiais klausimais tokios organizacijos savo vardu naudojasi teisėmis ir vykdo įsipareigojimus, kuriuos ši Konvencija numato valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

c) Tapdama šios Konvencijos Šalimi tokia organizacija perduoda depozitarui pareiškimą, nurodydama, kurios valstybės yra jos narės ir kurie šios Konvencijos straipsniai jai netaikomi.

d) Tokia organizacija turi tik tiek balsų, kiek turi jos valstybės narės.

5. Ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.

19 straipsnis

1. Ši Konvencija įsigalioja trisdešimtą dieną po to, kai depozitarui deponuojamas dvidešimt pirmas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas.

2. Kiekvienai valstybei, kuri ratifikuoja, priima, patvirtina šią Konvenciją ar prie jos prisijungia po to, kai deponuojamas dvidešimt pirmas ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentas, ši Konvencija įsigalioja trisdešimtą dieną po to, kai tokia valstybė deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus.

20 straipsnis

1. Nepažeisdama 16 straipsnio, valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali siūlyti Konvencijos pakeitimų. Siūlomas pakeitimas pateikiamas depozitarui, o šis nedelsdamas pateikia jį visoms kitoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims. Jeigu dauguma valstybių, šios Konvencijos Šalių, prašo depozitaro surengti konferenciją siūlomiems pakeitimams apsvarstyti, depozitaras pakviečia visas valstybes, šios Konvencijos Šalis, dalyvauti tokioje konferencijoje, kuri pradeda ne anksčiau kaip praėjus trisdešimčiai dienų nuo kvietimų išsiuntimo dienos. Kiekvieną pakeitimą, priimtą visų valstybių, šios Konvencijos Šalių, dviejų trečdalių balsų dauguma, depozitaras nedelsdamas išsiunčia visoms valstybėms, šios Konvencijos Šalims.

2. Pakeitimas įsigalioja kiekvienai valstybei, šios Konvencijos Šaliai, deponavusiai pakeitimo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus, trisdešimtą dieną po to, kai du trečdaliai valstybių, šios Konvencijos Šalių, deponuoja depozitarui savo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus. Vėliau pakeitimas kiekvienai valstybei, šios Konvencijos Šaliai, įsigalioja tą dieną, kai ji deponuoja savo pakeitimo ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus.

21 straipsnis

1. Valstybė, šios Konvencijos Šalis, gali denonsuoti šią Konvenciją rašytiniu pranešimu depozitarui.
2. Denonsavimas įsigalioja praėjus šimtui aštuoniasdešimčiai dienų nuo tos dienos, kai depozitaras gauna tokį pranešimą.

22 straipsnis

Depozitaras nedelsdamas praneša visoms valstybėms apie:

- a) kiekvieną šios Konvencijos pasirašymą;
- b) visus deponuotus ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo dokumentus;
- c) bet kokią išlygą ar jos atšaukimą pagal 17 straipsnį;
- d) bet kuri organizacijos pareiškimą pagal 18 straipsnio 4 dalies c punktą;
- e) šios Konvencijos įsigaliojimą;
- f) šios Konvencijos bet kurio pakeitimo įsigaliojimą; ir
- g) bet kuri denonsavimą pagal 21 straipsnį.

23 straipsnis

Šios Konvencijos originalas, kurio tekstai anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis yra autentiški, deponuojamas Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui, kuris patvirtintas jo kopijas perduoda visoms valstybėms.

I PRIEDAS

II priede nurodytų kategorijų branduolinių medžiagų fizinės saugos lygiai tarptautinio gabenimo metu

1. Fizinės saugos lygiai, taikomi saugant branduolines medžiagas tarptautinio branduolinių medžiagų gabenimo metu:
 - a) III kategorijos medžiagos – saugomos teritorijoje, į kurią įėjimas yra kontroliuojamas;
 - b) II kategorijos medžiagos – saugomos teritorijoje, kurią nuolat stebi sargai ar elektroniniai prietaisai ir kuri apjuosta fiziniu barjeru su nedaug reikiamai kontroliuojamų įėjimų, arba bet kurioje teritorijoje, turinčioje atitinkamo lygio fizinę saugą;
 - c) I kategorijos medžiagos – saugomos saugomoje teritorijoje, apibūdintoje II kategorijos medžiagoms, į kurią, be to, patekti gali tik visiškai patikimi asmenys ir kurią stebi sargai, turintys glaudų ryšį su atitinkamomis reagavimo pajėgomis. Tokiais atvejais taikomomis konkrečiomis priemonėmis turėtų būti siekiama pastebėti ir užkirsti kelią bet kuriam užpuolimui, neleisti be įgaliojimų patekti į teritoriją ir neteisėtai paimti medžiagą.

 2. Fizinės saugos lygiai, taikomi branduolinėms medžiagoms tarptautinio gabenimo metu:
 - a) II ir III kategorijos medžiagos gabenamos imantis specialių atsargumo priemonių, įskaitant siuntėjo, gavėjo ir vežėjo iš anksto susitartas priemones, ir laikantis išankstinių fizinių ar juridinių asmenų susitarimų pagal išvežančios ir įvežančios valstybių jurisdikciją ir nuostatus, nurodant atsakomybės už gabenimą perdavimo laiką, vietą ir tvarką;
 - b) I kategorijos medžiagos gabenamos imantis specialių atsargumo priemonių, nurodytų gabenant II ir III kategorijų medžiagas, ir nuolat stebint palydai ir tokiomis sąlygomis, kuriomis užtikrinamas glaudus ryšys su atitinkamomis reagavimo pajėgomis;
 - c) gamtinis uranas, išskyrus rūdos ar rūdos likučių pavidalo, kai jo kiekis didesnis kaip 500 kilogramų, gabenamas iš anksto įspėjus apie siuntą, nurodant transporto rūšį, tikėtiną atvykimo laiką, ir siuntos gavimas yra patvirtinamas.
-

II PRIEDAS

Lentelė. Branduolinių medžiagų kategorijos

Medžiaga	Pavidalas	Kategorija		
		I	II	III ^(e)
1. Plutonis ^(a)	Neapšvitintas ^(b)	2 kg ar daugiau	Mažiau kaip 2 kg, bet daugiau kaip 500 g	500 g ar mažiau, bet daugiau kaip 15 g
2. Uranas-235	Neapšvitintas ^(b) — Uranas, išsodrintas izotopo ²³⁵ U 20 % ar daugiau — Uranas, išsodrintas izotopo ²³⁵ U nuo 10 % iki 20 % — Uranas, išsodrintas izotopo ²³⁵ U daugiau nei gamtinis uranas, bet mažiau nei 10 %	5 kg ar daugiau	Mažiau kaip 5 kg, bet daugiau kaip 1 kg 10 kg ar daugiau	1 kg ar mažiau, bet daugiau kaip 15 g Mažiau kaip 10 kg, bet daugiau kaip 1 kg 10 kg ar daugiau
3. Uranas-233	Neapšvitintas ^(b)	2 kg ar daugiau	Mažiau kaip 2 kg, bet daugiau kaip 500 g	500 g ar mažiau, bet daugiau kaip 15 g
4. Apšvitintas kuras			Išsodrintas ar gamtinis uranas, toris ar nedaug išsodrintas kuras (mažiau kaip 10 % daliųjų izotopų) ^(d) ^(e)	

^(a) Visoks plutonis, išskyrus plutonį, kuriame plutonio-238 izotopo koncentracija didesnė kaip 80 %.

^(b) Reaktoriuje neapšvitinta medžiaga arba reaktoriuje apšvitinta medžiaga, turinti 1 grėjaus/val. (100 rad./val.) ar mažesnę radiacijos lygį vieno metro atstumu be ekrano.

^(c) Kiekiai, nepatenkantys į III kategoriją, ir gamtinis uranas turėtų būti saugomi vadovaujantis riziką ribojančio valdymo principais.

^(d) Nors šis saugos lygis yra rekomenduojamas, valstybės, įvertinusios konkrečias aplinkybes, gali paskirti kitą fizinės saugos kategoriją.

^(e) Kito kuro, kuris iki apšvitinimo priklausomai nuo daliųjų izotopų kiekio buvo priskiriamas prie I arba II kategorijos, kategoriją galima pažeminti viena pakopa, jeigu radioaktyvusis spinduliavimas yra didesnis kaip 1 grėjus/val. (100 rad./val.) vieno metro atstumu be ekrano.

2 PRIEDAS

Europos atominės energijos bendrijos pareiškimas pagal Konvencijos 18 straipsnio 4 dalį ir 17 straipsnio 3 dalį

Dabar Europos atominės energijos bendrijos narės yra šios valstybės: Austrijos Respublika, Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Italijos Respublika, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lenkijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Vengrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika.

Bendrija pareiškia, kad jai netaikomi Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos 8–13 straipsniai ir 14 straipsnio 2 ir 3 dalys.

Be to, pagal Konvencijos 17 straipsnio 3 dalį Bendrija taip pat pareiškia, kad atsižvelgiant į tai, jog tik valstybės gali būti bylų Tarptautiniame Teisingumo Teisme šalys, Bendrijai yra privaloma tik 17 straipsnio 2 dalyje nurodyta arbitražo procedūra.

3 PRIEDAS

VISI ĮGALIOJIMAI

Aš, toliau pasirašęs, Europos Bendrijų Komisijos narys, atsakingas už išorės santykius ir Europos kaimynystės politiką, šiuo dokumentu patvirtinu, kad:

ponas/ponia

Europos Komisijos delegacijos tarptautinėse

organizacijose Vienoje vadovas/vadovė

paskiriamas/paskiriama Europos atominės energijos bendrijos vardu deponuoti Tarptautinės atominės energijos agentūros generaliniam direktoriui prisijungimo prie Branduolinių medžiagų ir branduolinių objektų fizinės saugos konvencijos dokumentą.

Briuselis

TARPTAUTINIAIS SUSITARIM AIS ĮSTEIGTŲ ORGANŲ PRIIMTI AKTAI

KOMISIJA

SPRENDIMAS Nr. 1/2007 JUNG TINIO BENDRIJOS IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS ORO TRANSPORTO KOMITETO, ĮSTEIGTO EUROPOS BENDRIJOS IR ŠVEICARIJOS KONFEDERACIJOS SUSITARIMU DĖL ORO TRANSPORTO**2007 m. gruodžio 5 d.****pakeičiantis Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto priedą****(2008/100/EB)**

BENDRIJOS IR ŠVEICARIJOS ORO TRANSPORTO KOMITETAS,

atsižvelgdamas į Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimą dėl oro transporto (toliau – Susitarimas), ypač jo 23 straipsnio 4 dalį,

NUSPRENDĖ:

Vienintelis straipsnis

Susitarimo priedas pakeičiamas šio sprendimo priedu.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 5 d.

*Jungtinio komiteto vardu**Šveicarijos delegacijos vadovas*

Daniel CALLEJA CRESPO

Bendrijos delegacijos vadovas

Raymond CRON

PRIEDAS

Šiame Susitarime:

- kai šiame priede išvardytuose aktuose daromos nuorodos į Europos Bendrijos valstybes nares arba kai tuose aktuose yra reikalaujama, kad su jomis būtų ryšys, Susitarime laikoma, kad šios nuorodos taikomos ir Šveicarijai arba reikalavimui, kad būtų ryšys su Šveicarija;
- nepažeidžiant šio Susitarimo 15 straipsnio, terminas „Bendrijos oro vežėjas“, nurodytas toliau išvardytuose Bendrijos direktyvose ir reglamentuose, taikomas ir oro vežėjui, kuriam išduota licencija oro susisiekimui vykdyti ir kurio pagrindinė verslo vieta ir, jeigu esama, registruota buveinė yra Šveicarijoje pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2407/92 nuostatas.

1. Trečiasis aviacijos liberalizavimo paketas ir kitos civilinės aviacijos taisyklės

Nr. 2407/92

1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas dėl oro vežėjų licencijavimo

(1–18 straipsniai)

Taikant 13 straipsnio 3 dalį, susitariama, kad nuoroda į EB sutarties 226 straipsnį reiškia nuorodą į procedūras taikomas šiam Susitarimui.

Nr. 2408/92

1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos oro vežėjų patekimo į Bendrijos vidaus oro maršrutus.

(1–10, 12–15 straipsniai)

(Priedai bus pakeisti, siekiant į juos įtraukti Šveicarijos oro uostus).

(Taikomi I priedo pakeitimai, susiję su Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų II priedo, 8 skyriaus (Transporto politika), G antraštės (Oro transportas), 1 punktu).

Nr. 2409/92

1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas dėl oro susisiekimo paslaugų kainų ir tarifų

(1–11 straipsniai)

Nr. 2000/79

2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyva dėl Europos aviakompanijų asociacijos (AEA), Europos transporto darbuotojų federacijos (ETF), Europos skrydžių igulų asociacijos (ECA), Europos regioninių aviakompanijų asociacijos (ERA) ir Tarptautinės oro vežėjų asociacijos (IACA) Europos susitarimo dėl civilinės aviacijos mobiliųjų darbuotojų darbo laiko organizavimo.

Nr. 93/104

1993 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų su pakeitimais, padarytais:

— 2000 m. birželio 22 d. Direktyva Nr. 2000/34/EB.

Nr. 437/2003

2003 m. vasario 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) dėl statistinių ataskaitų apie keleivių, krovinių ir pašto vežimą oro transportu.

Nr. 1358/2003

2003 m. liepos 31 d. Komisijos reglamentas, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 437/2003 dėl statistikos ataskaitų apie keleivių, krovinių ir pašto vežimą oro transportu ir iš dalies keičiantis jo I ir II priedus.

Nr. 785/2004

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl draudimo reikalavimų oro vežėjams ir orlaivių naudotojams.

Nr. 91/670

1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva dėl personalo licencijų vykdyti civilinės aviacijos funkcijas abipusio pripažinimo.

(1–8 straipsniai)

Nr. 95/93

1993 m. sausio 18 d. Tarybos reglamentas dėl laiko tarpinių paskirstymo Bendrijos oro uostuose bendrųjų taisyklių (1–12 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

— 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 739/2004 (1–2 straipsniai).

Nr. 96/67

1996 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva dėl patekimo į Bendrijos oro uostuose teikiamų antžeminių paslaugų rinką.

(1–9, 11–23, 25 straipsniai)

Nr. 2027/97

1997 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas dėl oro vežėjo atsakomybės nelaimingų atsitikimų atveju (1–8 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

— 2002 m. gegužės 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 889/2002 (1–2 straipsniai).

2. Konkurencijos taisyklės

Visos toliau pateikiamuose tekstuose daromos nuorodos į Sutarties 81 ir 82 straipsnius turi būti suprantamos kaip nuorodos į šio Susitarimo 8 ir 9 straipsnius.

Nr. 17/62

1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamentas, įgyvendinantis Sutarties 81 ir 82 straipsnius (8 straipsnio 3 dalis), su pakeitimais, padarytais:

— Reglamentu Nr. 59/62,

— Reglamentu Nr. 118/63,

— Reglamentu Nr. 2822/71,

— Reglamentu Nr. 1216/99,

— 2002 m. gruodžio 16 d. Reglamentu (EB) Nr. 1/2003 (1–13, 15–45 straipsniai).

Nr. 2988/74

1974 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentas dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal Europos ekonominės bendrijos taisyklės dėl transporto ir konkurencijos, taikymo terminų (1–7 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

— 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 (1–13, 15–45 straipsniai).

Nr. 3975/87

1987 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentas, nustatantis konkurencijos taisyklių taikymo oro transporto sektoriaus įmonėms tvarką (1–7 straipsniai, 8 straipsnio 1 ir 2 dalys, 9–11 straipsniai, 12 straipsnio 1, 2, 4 ir 5 dalys, 13 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 14–19 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

— 1991 m. gegužės 14 d. Tarybos reglamentu (EB) 1284/91 (1 straipsnis),

— 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EB) 2410/92 (1 straipsnis),

— 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 (1–13, 15–45 straipsniai).

Nr. 3976/87

1987 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentas dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikrų grupių susitarimams ir suderintiems veiksams oro transporto sektoriuje (1, 5 ir 7 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

- 1990 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2344/90 (1 straipsnis),
- 1992 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2411/92 (1 straipsnis),
- 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1/2003 (1–13, 15–45 straipsniai).

Nr. 1617/93(2)

1993 m. birželio 25 d. Komisijos reglamentas dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo tam tikrų grupių susitarimams ir suderintiems veiksams, susijusiems su bendru tvarkaraščių planavimu ir derinimu, bendromis operacijomis, konsultacijomis dėl keleivių ir krovinių reguliariojo oro susisiekimo tarifų ir laiko tarpų paskirstymo oro uostuose (1–7 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

- 1996 m. liepos 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1523/96 (1 ir 2 straipsniai),
- 1999 m. gegužės 26 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1083/1999,
- 2001 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1324/2001.

Nr. 4261/88

1988 m. gruodžio 16 d. Komisijos reglamentas dėl skundų, pareiškimų ir bylų svarstymo, numatytų Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3975/87.

(1–14 straipsniai)

80/723

1980 m. birželio 25 d. Komisijos direktyva dėl finansinių santykių tarp valstybių narių ir valstybės įmonių skaidrumo (1–9 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

- 1985 m. liepos 24 d. Komisijos direktyva (EB) Nr. 85/413/EEB (1–3 straipsniai).

Nr. 1/2003

2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo

(1–13, 15–45 straipsniai)

(Kiek minėtas reglamentas susijęs su šio susitarimo taikymu. Reglamento įtraukimas nedaro įtakos susitarime numatytam užduočių pasiskirstymui).

Nr. 773/2004

2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal Sutarties 81 ir 82 straipsnius tvarkos.

Nr. 139/2004

2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas)

(1–18 straipsniai, 19 straipsnio 1 ir 2 dalys, 20–23 straipsniai)

Vadovaujantis Susijungimų reglamento 4 straipsnio 5 dalies Europos Bendrijai ir Šveicarijai taikomos tokios nuostatos:

- 1) Jeigu atsiranda, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 139/2004 3 straipsnyje, koncentracija, kuri neveikia Bendrijos mastu, kaip apibrėžta minėto reglamento 1 straipsnyje, ir kurią galima patikrinti remiantis mažiausiai trijų valstybių narių ir Šveicarijos Konfederacijos nacionalinės konkurencijos teisės aktais, minėto reglamento 4 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys arba įmonės prieš bet kokią pranešimą kompetentingoms institucijoms gali pranešti Komisijai argumentuotu pareiškimu, kad koncentraciją turi patikrinti Komisija.

- 2) EB Komisija pagal Reglamento (EB) Nr. 139/2004 4 straipsnio 5 dalį ir pirmesnę dalį pateiktus pareiškimus nedelsdama perduoda Šveicarijos Konfederacijai.
- 3) Jei Šveicarijos Konfederacija pareiškia nesutikimą dėl prašymo perduoti klausimo svarstymą, klausimą toliau svarsto konkurencijos srityje kompetentinga Šveicarijos institucija ir Šveicarijos Konfederacija pagal šią dalį klausimo svarstymo neperduoda.

Laikantis Susijungimų reglamento 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 straipsnio 2 ir 6 dalyse bei 22 straipsnio 2 dalyje nurodytų terminų.

- 1) EB Komisija pagal 4 straipsnio 4 ir 5 dalis, 9 straipsnio 2 ir 6 dalis bei 22 straipsnio 2 dalį visus reikalingus dokumentus nedelsdama perduoda Šveicarijos Konfederacijai.
- 2) Reglamento (EB) Nr. 139/2004 4 straipsnio 4 ir 5 dalyse, 9 straipsnio 2 ir 6 dalyse bei 22 straipsnio 2 dalyje nurodytus terminus Šveicarija Konfederacija turi pradėti skaičiuoti nuo tos dienos, kai kompetentinga Šveicarijos konkurencijos institucija gauna reikalingus dokumentus.

Nr. 802/2004

2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamentas, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės.

(1–24 straipsniai)

3. Aviacijos sauga

Nr. 3922/91

1991 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas dėl techninių reikalavimų ir administracinės tvarkos suderinimo civilinės aviacijos srityje.

(1–3 straipsniai, 4 straipsnio 2 dalis, 5–11, 13 straipsniai)

Nr. 94/56/EB

1994 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva, nustatanti civilinės aviacijos avarijų ir incidentų tyrimo pagrindinius principus.

(1–13 straipsniai)

Nr. 36/2004

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl trečiųjų šalių orlaivių, kurie naudojami Bendrijos oro uostais, saugos.

(1–9, 11–14 straipsniai)

Nr. 2003/42

2003 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl civilinės aviacijos įvykių pranešimų.

(1–12 straipsniai)

Nr. 1592/2002

2002 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl bendrųjų taisyklių civilinės aviacijos srityje ir įsteigiantis Europos aviacijos saugos agentūrą (toliau – Reglamentas) su pakeitimais, padarytais:

— 2003 m. liepos 22 d. Reglamentu Nr. 1643/2003,

— 2003 m. rugsėjo 24 d. Reglamentu Nr. 1701/2003,

— 2007 m. kovo 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 334/2007,

— 2007 m. vasario 2 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 103/2007 dėl 53 straipsnio 4 dalyje nurodyto pereinamojo laikotarpio pratęsimo,

— Reglamentu (EB) Nr. 1592/2002 įsteigto komiteto.

Agentūra ir Šveicarijoje turi teisę naudotis šio Reglamento nuostatomis jai suteiktais įgaliojimais.

Komisija ir Šveicarijoje turi teisę naudotis pagal 10 straipsnio 2, 4, 6 dalis, 16 straipsnio 4 dalį, 29 straipsnio 3 dalies i punktą, 31 straipsnio 3 dalį, 32 straipsnio 5 dalį ir 53 straipsnio 4 dalį jai suteiktais įgaliojimais.

Nepaisant horizontalaus suderinimo, numatyto Europos Bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto priedo pirmojoje įtraukoje, negali būti suprantama, kad Reglamento 54 straipsnyje ar jame minimo Sprendimo 1999/468/EB nuostatose pateiktos nuorodos į „valstybes nares“ taikomos Šveicarijai.

Jokios šio Reglamento nuostatos negalima aiškinti kaip leidžiančios perduoti EASA įgaliojimus veikti Šveicarijos vardu pagal tarptautinius susitarimus kitais tikslais, negu siekiant padėti jai vykdyti įsipareigojimus, prisiimtus pagal tuos susitarimus.

Reglamento nuostatos Susitarimo tikslais adaptuojamos taip:

a) 9 straipsnis pakeičiamas taip:

- i) 1 dalyje po žodžio „Bendrijos“ įterpiami žodžiai „arba Šveicarijos“;
- ii) 2 dalyje a punkte po žodžio „Bendrijos“ įterpiami žodžiai „arba Šveicarijos“;
- iii) 2 dalies b ir c punktai panaikinami;
- iv) pridedama ši dalis:

„3. Kai Bendrija derasi su trečiąja šalimi, kad būtų sudarytas susitarimas numatantis, kad valstybė narė ar Agentūra gali išduoti pažymėjimus, remdamasi pažymėjimais, išduotais tos trečiosios šalies aviacijos valdžios institucijos, sudarymo, ji deda visas pastangas, kad ir Šveicarijai būtų pasiūlyta sudaryti tokį susitarimą su ta trečiąja šalimi.

Šveicarija savo ruožtu siekia sudaryti su trečiosiomis šalimis susitarimus, atitinkančius Bendrijos susitarimus.“

b) 20 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Nukrypstant nuo Europos Bendrijų kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygų 12 straipsnio 2 dalies a punkto, Šveicarijos piliečiai, turintys visas piliečiams suteikiamas teises, gali būti pagal sutartį įdarbinti Agentūros vykdančiojo direktoriaus.“

c) 21 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Šveicarija taiko Agentūrai Protokolą dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų, pateiktą šio priedo A priede, pagal A priedo priedėlį.“

d) 28 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Šveicarija visateisiškai dalyvauja Valdančiojoje taryboje ir joje turi tas pačias teises ir įsipareigojimus kaip ir ES valstybės narės, išskyrus teisę balsuoti.“

e) 48 straipsnis papildomas šia dalimi:

„8. Šveicarija prisideda prie Bendrijos finansinio įnašo, nurodyto 1 straipsnio a punkte, pagal šią formulę:

$$S (0,2/100) + S [1 - (a + b) 0,2/100] c/C$$

Šioje formulėje:

S = Agentūros biudžeto dalis, kuri nedengiama iš 1 dalies b ir c punktuose minimų mokesčių ir rinkliavos,

a = asocijuotųjų valstybių skaičius,

b = ES valstybių narių skaičius,

c = Šveicarijos įnašas į Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (TCAO) biudžetą,

C = visas ES valstybių narių ir asocijuotųjų valstybių įnašas į TCAO biudžetą.“

f) 50 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Nuostatos, susijusios su Bendrijos atliekama Agentūros dalyvių finansine kontrole Šveicarijoje, išdėstytos šio priedo B priede.“

g) Reglamento II priedas papildomas siekiant įtraukti šiuos orlaivius kaip gaminius, kuriems taikomas 2003 m. rugsėjo 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1702/2003, nustatančio orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą įgyvendinančias taisykles ⁽¹⁾, 2 straipsnio 3 dalies a punkto ii papunktis:

Orlaiviai [HB IDJ] – tipas CL600-2B19

Orlaiviai [HB-IGM] – tipas „Gulfstream“ G-V-SP

Orlaiviai [HB-IIS, HB-IIY, HB-IMJ], HB-IVL, HB-IVZ, HB-JES] – tipas „Gulfstream“ G-V

Orlaiviai [HB-IBX, HB-IKR, HB-IMY, HB-ITF, HB-IWY] – tipas „Gulfstream“ G-IV

Orlaiviai [HB-XJF, HB-ZCW, HB-ZDF, HB-ZDO] – tipas MD 900

Nr. 736/2006

2006 m. gegužės 16 d. Komisijos reglamentas dėl Europos aviacijos saugos agentūros darbo metodų vykdančiam standartizacijos patikrinimui.

Nr. 768/2006

2006 m. gegužės 19 d. Komisijos reglamentas, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/36/EB informacijos apie Bendrijos oro uostais besinaudojančių orlaivių saugą rinkimo ir keitimosi ta informacija bei informacijos sistemos valdymo atžvilgiu.

Nr. 779/2006

2006 m. gegužės 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 488/2005 dėl Europos aviacijos saugos agentūros renkamų mokesčių ir rinkliavų.

Nr. 2111/2005

2005 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl oro vežėjų, kuriems taikomas draudimas vykdyti veiklą Bendrijoje, Bendrijos sąrašo sudarymo ir oro transporto keleivių informavimo apie skrydį vykdančio oro vežėjo tapatybę bei panaikinantį Direktyvos 2004/36/EB 9 straipsnį.

Nr. 473/2006

2006 m. kovo 22 d. Komisijos reglamentas, nustatantis oro vežėjų, kuriems galioja Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2111/2005 II skyriuje nurodytas draudimas vykdyti veiklą Bendrijoje, Bendrijos sąrašo taikymo taisykles.

Šis reglamentas turi būti taikomas iki jo galiojimo ES pabaigos.

Nr. 1702/2003

2003 m. rugsėjo 24 d. Komisijos reglamentas, nustatantis orlaivio tinkamumo skraidyti ir orlaivio bei susijusių jo gaminių, dalių ir prietaisų tinkamumo naudoti aplinkos atžvilgiu pažymėjimų išdavimą bei projektavimo ir gamybinių organizacijų sertifikavimą įgyvendinančias taisykles su pakeitimais, padarytais:

— 2005 m. kovo 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 381/2005,

— 2006 m. gegužės 8 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 706/2006,

⁽¹⁾ OL L 243, 2003 9 27, p. 6.

— 2007 m. kovo 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 335/2007,

— 2007 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 375/2007.

Šiame Susitarime Reglamento Nr. 1702/2003 nuostatos suprantamos atsižvelgiant į šį pakeitimą:

2 straipsnis pakeičiamas taip:

3, 4, 6, 8, 10, 11, 13 ir 14 dalyse data „2003 m. rugsėjo 28 d.“ pakeičiama „Bendrijos ir Šveicarijos oro transporto komiteto sprendimo, kuriuo į reglamento priedą įtraukiamas Reglamentas (EB) Nr. 1592/2002, įsigaliojimo data.“

Nr. 2042/2003

2003 m. lapkričio 20 d. Komisijos reglamentas dėl orlaivių nepertraukiamojo tinkamumo skraidyti ir aviacijos produktų dalių bei prietaisų tinkamumo naudoti ir šias užduotis atliekančių organizacijų bei darbuotojų patvirtinimo su pakeitimais, padarytais:

— 2006 m. gegužės 8 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 707/2006,

— 2007 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 376/2007.

Nr. 104/2004

2004 m. sausio 22 d. Komisijos reglamentas, nustatantis taisykles dėl Europos aviacijos saugos agentūros Apeliacinės valdybos organizacijos ir sudėties.

Nr. 488/2005

2005 m. kovo 21 d. Komisijos reglamentas dėl Europos aviacijos saugos agentūros renkamų mokesčių ir rinkliavų.

4. Aviacijos saugumas

Nr. 2320/2002

2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis civilinės aviacijos saugumo bendrąsias taisykles (1–8, 10–13 straipsniai), su pakeitimais, padarytais:

— 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 849/2004.

Nr. 622/2003

2003 m. balandžio 4 d. Komisijos reglamentas, nustatantis priemonės bendriesiems pagrindiniams aviacijos saugumo standartams įgyvendinti, su pakeitimais, padarytais:

— 2004 sausio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 68/2004,

— 2005 m. gegužės 24 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 781/2005 (1–2 straipsniai),

— 2005 m. birželio 6 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 857/2005 (1–2 straipsniai).

Nr. 1217/2003

2003 m. liepos 4 d. Komisijos reglamentas, nustatantis nacionalinių civilinės aviacijos saugumo kokybės kontrolės programų bendruosius reikalavimus.

Nr. 1486/2003

2003 m. rugpjūčio 22 d. Komisijos reglamentas, nustatantis Komisijos patikrinimų civilinės aviacijos saugumo srityje tvarką.

(1–13, 15–18 straipsniai)

Nr. 1138/2004

2004 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas, nustatantis svarbiausių saugomų zonų vietų oro uostuose bendrą apibrėžimą.

Nr. 65/2006

2006 m. sausio 13 d. Komisijos reglamentas, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 622/2003, nustatantį priemones bendriesiems pagrindiniams aviacijos saugumo standartams įgyvendinti.

Nr. 240/2006

2006 m. vasario 10 d. Komisijos reglamentas, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 622/2003, nustatantį priemones bendriesiems pagrindiniams aviacijos saugumo standartams įgyvendinti.

Nr. 831/2006

2006 m. birželio 2 d. Komisijos reglamentas, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 622/2003, nustatantį priemones bendriesiems pagrindiniams aviacijos saugumo standartams įgyvendinti.

5. Oro eismo reguliavimas

Nr. 549/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis bendro Europos dangaus sukūrimo pagrindą (pagrindų reglamentas).

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis bendro Europos dangaus sukūrimo pagrindą (pagrindų reglamentas). Komisija ir Šveicarijoje turi teisę naudotis pagal 6 straipsnį, 8 straipsnio 1 dalį, 10, 11 ir 12 straipsnius jai suteiktais įgaliojimais.

Nepaisant horizontalaus suderinimo, numatyto Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto priedo pirmojoje įtraukoje, negali būti suprantama, kad Reglamento (EB) Nr. 549/2004 5 straipsnyje ar jame minimose Sprendimo 1999/468/EB nuostatose pateiktos nuorodos į „valstybes nares“ taikomos Šveicarijai.

— pagal Reglamentą (EB) Nr. 549/2004 įsteigtas komitetas (Bendro dangaus komitetas).

Nr. 550/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl oro navigacijos paslaugų teikimo bendrame Europos danguje (paslaugų teikimo reglamentas).

Komisija ir Šveicarijoje turi teisę naudotis pagal 16 straipsnį su pakeitimais, kurie nurodyti toliau, jai suteiktais įgaliojimais.

Reglamento nuostatos šio Susitarimo tikslais pakeičiamos taip:

a) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

2 dalyje žodžiai „ir Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“.

b) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

1 dalyje žodžiai „ir Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“ ir 6 dalyje žodžiai „ir Šveicarijos“ įterpiami po žodžio „Bendrijos“.

c) 8 straipsnis pakeičiamas taip:

1 dalyje žodžiai „ir Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“.

d) 10 straipsnis pakeičiamas taip:

1 dalyje žodžiai „ir Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“.

e) 16 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisija adresuoja savo sprendimą valstybėms narėms ir praneša apie tai paslaugų teikėjui, jei jis yra teisiškai suinteresuotas.“.

Nr. 551/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl bendro Europos dangaus oro erdvės organizavimo ir naudojimo (oro erdvės reglamentas).

Komisija ir Šveicarijoje turi teisę naudotis pagal 2 straipsnį, 3 straipsnio 5 dalį ir 10 straipsnį jai suteiktais įgaliojimais.

Nr. 552/2004

2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl Europos oro eismo valdymo tinklo sąveikos (sąveikos reglamentas).

Komisija ir Šveicarijoje turi teisę naudotis pagal 4 straipsnį, 7 straipsnį ir 10 straipsnio 3 dalį jai suteiktais įgaliojimais.

Reglamento nuostatos šio Susitarimo tikslais pakeičiamos taip:

a) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

2 dalyje žodžiai „ar Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“.

b) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

4 dalyje žodžiai „ar Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“.

c) III priedas pakeičiamas taip:

3 skirsnio antroje įtrauktoje žodžiai „ar Šveicarijos“ įterpiami po žodžio „Bendrijos“ ir paskutinėje įtrauktoje žodžiai „ar Šveicarijoje“ įterpiami po žodžio „Bendrijoje“.

Nr. 2096/2005

2005 m. gruodžio 20 d. Komisijos reglamentas, nustatantis bendruosius oro navigacijos paslaugų teikimo reikalavimus (Tekstas svarbus EEE).

Komisija Šveicarijoje turi teisę naudotis pagal 9 straipsnį jai suteiktais įgaliojimais.

Nr. 2150/2005

2005 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentas, nustatantis lankstaus oro erdvės naudojimo bendrąsias taisykles.

Nr. 2006/23

2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl Bendrijos skrydžių vadovo licencijos.

Nr. 730/2006

2006 m. gegužės 11 d. Komisijos reglamentas dėl oro erdvės klasifikavimo ir skrydžių pagal regimųjų skrydžių taisyklės vykdymo (RST) virš 195 skrydžių lygio.

Nr. 1033/2006

2006 m. liepos 4 d. Komisijos reglamentas, nustatantis bendro Europos dangaus priešskrydinio etapo skrydžių planų procedūrų reikalavimus.

Nr. 1032/2006

2006 m. liepos 6 d. Komisijos reglamentas, nustatantis automatinių sistemų, kurias skrydžių valdymo tarnybos naudoja keisdamosi skrydžio duomenimis, perduodamos pranešimus, derindamos ir vienos kitai perduodamos skrydžių valdymą, reikalavimus.

6. Aplinka ir triukšmas

Nr. 2002/30

2002 m. kovo 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl taisyklių ir tvarkos, reglamentuojančios triukšmingų operacijų apribojimų įvedimą Bendrijos oro uostuose, nustatymo (1–12, 14–18 straipsniai).

(Taikomi I priedo pakeitimai, susiję su Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų II priedo, 8 skyriaus (Transporto politika), G antraštės (Oro transportas), 2 punktu).

Nr. 80/51

1979 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva dėl ikigarsinių orlaivių triukšmo skleidimo ribojimo (1–9 straipsniai) su pakeitimais, padarytais:

— Direktyva Nr. 83/206/EEB.

Nr. 89/629

1989 m. gruodžio 4 d. Tarybos direktyva dėl civilinių ikigarsinių reaktivinių lėktuvų triukšmo skleidimo ribojimo. (1–8 straipsniai)

Nr. 92/14

1992 m. kovo 2 d. Tarybos direktyva dėl lėktuvų, kuriems taikomi Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos antrosios redakcijos (1988 m.) 16 priedo I tomo II dalies 2 skyriaus reikalavimai, naudojimo apribojimo.

(1–11 straipsniai)

7. Vartotojų apsauga

Nr. 90/314

1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų.

(1–10 straipsniai)

Nr. 93/13

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyva dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais.

(1–11 straipsniai)

Nr. 2299/89

1989 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas dėl elgesio su kompiuterinėmis rezervavimo sistemomis kodekso su pakeitimais, padarytais:

— Tarybos reglamentu Nr. 3089/93,

— 1999 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentu Nr. 323/1999.

Nr. 261/2004

2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti ir skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinant Reglamentą (EEB) Nr. 295/91

(1–18 straipsniai)

8. Kiti klausimai

Nr. 2003/96

2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą

(14 straipsnis, 1 dalis, b punktas ir 14 straipsnis 2 dalis)

Priedai:

A: Protokolas dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų;

B: Nuostatos, susijusios su Bendrijos atliekama Agentūros dalyvių finansine kontrole Šveicarijoje;

C: Tarybos deklaracijos dėl Šveicarijos dalyvavimo komitetuose.

A PRIEDAS

PROTOKOLAS DĖL EUROPOS BENDRIJŲ PRIVILEGIJŲ IR IMUNITETŲ

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Europos Bendrijų jungtinės Tarybos ir jungtinės Komisijos steigimo sutarties 28 straipsnį šios Bendrijos ir Europos investicijų bankas valstybių narių teritorijose naudojami privilegijomis ir imunitetais, kurie yra būtini jų uždaviniams atlikti,

SUSITARĖ dėl toliau pateikiamų nuostatų, pridedamų prie šios Sutarties.

I SKYRIUS

EUROPOS BENDRIJŲ NUOSAVYBĖ, LĖŠOS, TURTAS IR VEIKLA*1 straipsnis*

Bendrijų patalpos ir pastatai yra neliečiami. Juose negali būti atliekama krata, jų negalima rekvizuoti, konfiskuoti ar eksproprijuoti.

Be Teisingumo Teismo leidimo Bendrijų nuosavybei ir turtui negali būti taikomos jokios administracinės ar teisinės suvaržymo priemonės.

2 straipsnis

Bendrijų archyvai yra neliečiami.

3 straipsnis

Bendrijos, jų turtas, pajamos ir kita nuosavybė yra atleidžiami nuo visų tiesioginių mokesčių.

Esant galimybei, valstybių narių vyriausybės imasi atitinkamų priemonių, kad būtų netaikomi arba kompensuojami netiesioginiai ar apyvartos mokesčiai, įeinantys į kilnojamojo ar nekilnojamojo turto kainą, tais atvejais, kai Bendrijos savo oficialiam naudojimui perka didelės vertės pirkinius, į kurių kainą įskaičiuojami minimi mokesčiai. Tačiau šios nuostatos netaikomos tais atvejais, kai jos gali iškreipti konkurenciją Bendrijose.

Jokios mokesčių lengvatos netaikomos atsiskaitant už komunalines paslaugas.

4 straipsnis

Bendrijų oficialiam naudojimui skirtiems daiktams netaikomi muitai, importo ir eksporto draudimai ar apribojimai; taip importuotų daiktų šalies teritorijoje negalima nei mokamai, nei nemokamai perleisti kitiems, išskyrus atvejus, kai tai daroma tos šalies Vyriausybės patvirtintomis sąlygomis.

Bendrijų leidiniams taip pat netaikomi jokie muitai, importo ir eksporto draudimai ar apribojimai.

5 straipsnis

Europos anglių ir plieno bendrija gali turėti pinigų bet kuria valiuta ir turėti bet kurios valiutos sąskaitų.

II SKYRIUS

RYŠIAI IR LEIDIMAI*6 straipsnis*

Oficialiems Bendrijų institucijų ryšiams ir visų jų dokumentų perdavimui kiekvienos valstybės narės teritorijoje galioja tos pačios nuostatos kaip toje valstybėje esančioms diplomatiniams atstovybėms.

Oficiali Bendrijų institucijų korespondencija ir kiti oficialūs jų ryšiai negali būti cenzūruojami.

7 straipsnis

1. Tarybos nustatytos formos leidimą, kurį valstybių narių valdžios institucijos pripažįsta kaip galiojantį kelionės dokumentą, Bendrijų institucijų pirmininkai gali išduoti šių institucijų nariams ir tarnautojams. Šie leidimai yra išduodami pareigūnams ir kitiems tarnautojams pagal Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas.

Komisija gali sudaryti susitarimus dėl šių leidimų pripažinimo galiojančiais kelionės dokumentais trečiųjų valstybių teritorijose.

2. Tačiau tol, kol bus pradėtos taikyti šio straipsnio 1 dalies nuostatos, Europos anglių ir plieno bendrijos Protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 6 straipsnio nuostatos toliau taikomos nariams ir institucijų pareigūnams, kurie šios Sutarties įsigaliojimo dieną turėjo pagal minėtą straipsnį išduotus leidimus.

III SKYRIUS

EUROPOS PARLAMENTO NARIAI*8 straipsnis*

Laisvam Europos Parlamento narių, vykstančių į Europos Parlamento susitikimus bei grįžtantiems iš jų, judėjimui negali būti taikomi jokie administraciniai ar kitokie apribojimai.

Muitinio tikrinimo ir valiutos keitimo kontrolės atžvilgiu Europos Parlamento nariams:

- a) jų pačių vyriausybės sudaro tokias pačias sąlygas, kokios yra sudaromos aukšto rango pareigūnams, keliaujantiems į užsienį laikinų oficialių vizitų metu;
- b) kitų valstybių narių vyriausybės sudaro tokias pačias sąlygas, kokios yra sudaromos užsienio vyriausybių atstovams laikinų oficialių vizitų metu.

9 straipsnis

Europos Parlamento nariai negali būti apklausiami, sulaikomi ar traukiami atsakomybėn dėl einant pareigas pareikštos nuomonės ar balsavimo.

10 straipsnis

Europos Parlamento nariai sesijų metu naudojami:

- a) savo valstybės teritorijoje – imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams;
- b) visų kitų valstybių narių teritorijose – imunitetu nuo bet kokios sulaikymo priemonės ir patraukimo atsakomybėn.

Imunitetas taip pat galioja jiems vykstant į Europos Parlamento susitikimų vietą arba grįžtant iš jos.

Imunitetu negali naudotis narys, užklyptas darantis nusikaltimą, taip pat joks imunitetas negali sukliudyti Europos Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą.

IV SKYRIUS

VALSTYBIŲ NARIŲ ATSTOVAI, DALYVAUJANTYS EUROPOS BENDRIJŲ INSTITUCIJŲ VEIKLOJE

11 straipsnis

Bendrijų institucijų veikloje dalyvaujantys valstybių narių atstovai, jų patarėjai ir techniniai ekspertai, eidami savo pareigas, vykdamai į susitikimų vietą ir grįždami iš jos, naudojami visomis įprastomis privilegijomis, imunitetais ir lengvatomis.

Šis straipsnis taikomas ir Bendrijų patariamųjų organų nariams.

V SKYRIUS

BENDRIJŲ PAREIGŪNAI IR KITI TARNAUTOJAI

12 straipsnis

Bendrijų pareigūnams ir kitiems tarnautojams, neatsižvelgiant į jų pilietybę, kiekvienos valstybės narės teritorijoje:

- a) pagal Sutarčių nuostatas dėl pareigūnų ir kitų tarnautojų atsakomybės Bendrijoms ir dėl Teismo jurisdikcijos spresti ginčus tarp Bendrijų ir jų pareigūnų bei kitų tarnautojų suteikiamas imunitetas, saugantis nuo procesinių veiksmų už bet kokius veiksmus, atliktus einant pareigas, įskaitant pasakytas ar rašytines kalbas. Šis imunitetas lieka galioti ir jiems nustojus eiti pareigas;
- b) kartu su sutuoktiniu ir išlaikomais šeimos nariais netaikomi imigracijos apribojimai bei užsieniečių registracijos formalumai;
- c) taikant valiutų ar jų keitimo taisykles, sudaromos tokios pačios sąlygos, kokios toje šalyje paprastai yra sudaromos tarptautinių organizacijų pareigūnams;
- d) pirmą kartą atvykstantiems į konkrečią šalį eiti pareigų suteikiama teisė be maito importuoti savo baldus ir asmeninį turtą, taip pat be maito, toje šalyje baigus kadenciją, iš tos šalies reeksportuoti savo baldus ir turtą, jeigu tos šalies, kurioje naudojamosi šia teise, vyriausybė abiem atvejais nėra nustačiusi kokių nors, jos požiūriu, būtinų sąlygų;
- e) leidžiama asmeniniam naudojimui be maito importuoti ir vėliau reeksportuoti automobilį, įsigytą pagal vidaus rinkos sąlygas šalyje, kurioje gyvena prieš tai, arba toje šalyje, kurios piliečiai jie yra, jeigu atitinkamos šalies vyriausybė abiem atvejais nėra nustačiusi kokių nors, jos požiūriu, būtinų sąlygų.

13 straipsnis

Remiantis Komisijos pasiūlymu Tarybos nustatytais sąlygomis ir tvarka Bendrijų pareigūnai ir kiti tarnautojai moka Bendrijoms mokesčius nuo iš Bendrijų gaunamos algos, darbo užmokesčio ir kitų tarnybinių pajamų.

Iš Bendrijų gaunami algai, darbo užmokesčiui ir kitoms tarnybinėms pajamoms netaikomi nacionaliniai mokesčiai.

14 straipsnis

Pajamų mokesčio, turto mokesčio ir palikimo mokesčio taikymo tikslais bei tarp Bendrijų valstybių narių pasirašytų sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo taikymo tikslais Bendrijų pareigūnai ir kiti tarnautojai, kurie vien tik todėl, kad eina pareigas Bendrijų tarnyboje, įgyja gyvenamąją vietą kitos valstybės narės nei šalies, kur prieš pradėdant eiti pareigas buvo jų nuolatinė gyvenamoji vieta mokesčių mokėjimo tikslais, teritorijoje, yra laikomi, tiek šalyje, kurioje faktiškai gyvena, tiek toje, kurioje yra jų nuolatinė gyvenamoji vieta, mokesčių mokėjimo tikslais išlaikiusiais nuolatinę gyvenamąją vietą pastarojoje, jei ji yra Bendrijų narė. Ši nuostata taikoma ir sutuoktiniui, jei šis atskirai neužsiima apmokama veikla, bei vaikams, kuriuos išlaiko ir kuriais rūpinasi šiame straipsnyje minimi asmenys.

Pirmesnėje pastraipoje minimiems asmenims priklausantis jų buvimo valstybės teritorijoje esantis kilnojamas turtas yra atleidžiamas nuo toje šalyje galiojančio palikimo mokesčio. Apskaičiuojant šį mokestį, toks kilnojamas turtas laikomas esančiu nuolatinės gyvenamosios vietos mokesčių mokėjimo tikslais valstybėje, atsižvelgiant į trečiųjų šalių teises ir į galimą tarptautinių sutarčių dėl dvigubo apmokestinimo nuostatų taikymą.

Taikant šio straipsnio nuostatas, neatsižvelgiama į gyvenamąją vietą, kurią minėti asmenys išgijo eidami pareigas kitose tarptautinėse organizacijose.

15 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, vieningai nustato Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų socialinio draudimo išmokų sistemą.

16 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasitarusi su kitomis suinteresuotomis institucijomis, nustato Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų, kuriems taikomos visos arba kai kurios 12 straipsnio, 13 straipsnio antrosios pastraipos ir 14 straipsnio nuostatos, kategorijas.

Į tokias kategorijas įtrauktų pareigūnų ir kitų tarnautojų pavardės, rangai ir adresai yra periodiškai pranešami valstybių narių vyriausybėms.

VI SKYRIUS

PRIE EUROPOS BENDRIJŲ AKREDITUOTŲ TREČIŲJŲ ŠALIŲ MISIJŲ PRIVILEGIJOS IR IMUNITETAI

17 straipsnis

Valstybė narė, kurios teritorijoje yra Bendrijų būstinė, suteikia įprastus diplomatinis imunitetus ir privilegijas prie Bendrijų akredituotoms trečiųjų šalių misijoms.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

18 straipsnis

Privilegijos, imunitetai ir lengvatos Bendrijų pareigūnams ir kitiems tarnautojams yra taikomos tiktai Bendrijos labui.

Kiekviena Bendrijų institucija privalo atšaukti savo pareigūno ar kito tarnautojo imunitetą, jei, šios institucijos nuomone, tokio imuniteto atšaukimas neprieštarauja Bendrijų interesams.

19 straipsnis

Taikydamos šį Protokolą, Bendrijų institucijos bendradarbiauja su atsakingomis suinteresuotųjų valstybių narių valdžios institucijomis.

20 straipsnis

12–15 straipsniai ir 18 straipsnis taikomi Komisijos nariams.

21 straipsnis

12–15 straipsniai ir 18 straipsnis taikomi Teisingumo Teismo teisėjams, generaliniams advokatams, sekretoriui ir teisėjų pranešėjų padėjėjams nepažeidžiant Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 3 straipsnyje išdėstytų teisėjų ir generalinių advokatų imunitetą teisminiam procesui reglamentuojančių nuostatų.

22 straipsnis

Šis Protokolas taip pat taikomas Europos investicijų bankui, jo organų nariams, personalui ir valstybių narių atstovams, dalyvaujantiems Banko veikloje, nepažeidžiant Protokolo dėl banko statuto nuostatų.

Be to, Europos investicijų bankas yra atleidžiamas nuo bet kokio apmokestinimo ar panašaus pobūdžio prievolių bet kokio jo kapitalo padidinimo atveju ir nuo įvairių formalumų, kurie gali būti su tuo susiję, valstybėje, kurioje yra Banko buveinė. Jo išformavimas ir likvidavimas taip pat negali būti apmokestinimo priežastimi. Pagaliau, pagal Statutą vykdomai Banko ir jo organų veiklai netaikomas joks apyvartos mokestis.

23 straipsnis

Šis Protokolas taip pat taikomas Europos centriniam bankui, jo organų nariams ir jo darbuotojams nepažeidžiant Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutų nuostatų.

Be to, Europos investicijų bankas yra atleidžiamas nuo bet kokio apmokestinimo ar panašaus pobūdžio prievolių bet kokio jo kapitalo padidinimo atveju ir nuo įvairių formalumų, kurie gali būti su tuo susiję, valstybėje, kurioje yra Banko buveinė. Pagal Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statutą vykdomai Banko ir jo organų veiklai netaikomas joks apyvartos mokestis.

Pirmiau minėtos nuostatos taip pat taikomos Europos pinigų institutui. Jo išformavimas ir likvidavimas taip pat negali būti apmokestinimo priežastimi.

TAI PALIUDYDAMI šį Protokolą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.

Priimta tūkstantis devyni šimtai šešiasdešimt penktų metų balandžio aštuntą dieną Briuselyje.

PRIEDĖLIS

PROTOKOLO DĖL EUROPOS BENDRIJŲ PRIVILEGIJŲ IR IMUNITETŲ TAIKYMO ŠVEICARIJOJE TVARKA

1. Taikymas Šveicarijai

Bet kokia Protokole dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų (toliau – Protokolas) daroma nuoroda į valstybes nares turi būti laikoma ir nuoroda į Šveicariją, nebent toliau pateiktose nuostatose numatyta kitaip.

2. Agentūros atleidimas nuo netiesioginių mokesčių (įskaitant PVM)

Iš Šveicarijos eksportuojamoms prekėms ir paslaugoms netaikomas Šveicarijos pridėtinės vertės mokestis (PVM). Oficialiam Agentūros darbui Šveicarijoje tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms atleidimas nuo PVM pagal Protokolo 3 straipsnio antrąją pastraipą yra įgyvendinamas sugrąžinant sumokėtą mokestį. Nuo PVM atleidžiama tuo atveju, jei bendra faktinė prekių ir paslaugų pirkimo kaina, nurodyta sąskaitoje faktūroje ar lygiaverčiame dokumente, yra ne mažesnė nei 100 Šveicarijos frankų (įskaitant mokestį).

PVM sugrąžinamas tuomet, kai Šveicarijos Federalinės mokesčių administracijos pagrindiniam PVM skyriui pateikiamos tuo tikslu parengtos formos. Prašymai dėl grąžinimo paprastai apsvarstomi per tris mėnesius nuo prašymo ir reikiamų patvirtinamųjų dokumentų pateikimo.

3. Taisyklių, susijusių su Agentūroje dirbančiu personalu, taikymo tvarka

Taikant Protokolo 13 straipsnio 2 pastraipą Šveicarija pagal savo nacionalinės teisės nuostatas pareigūnų ir kitų Agentūros darbuotojų, apibrėžtų Tarybos reglamento (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje, atlyginimų, darbo užmokesčių ir išmokų, kuriuos moka ir savo naudai vidaus mokesčiu apmokestina Bendrija, neapmokestina federaliniais, kantonų ir savivaldybių mokesčiais.

Taikant Protokolo 14 straipsnį Šveicarija nelaikoma valstybe nare ta prasme, kuri yra numatyta šio priedėlio 1 punkte.

Agentūros pareigūnai ir kiti tarnautojai, taip pat jų šeimos nariai, kurie dalyvauja Bendrijos pareigūnams ir kitiems tarnautojams taikomoje socialinio draudimo sistemoje, neprivalo būti Šveicarijos socialinio draudimo sistemos nariais.

Europos Bendrijų Teisingumo Teismas turi išimtinę jurisdikciją sprendžiant visus su Agentūros ar Komisijos ir jų personalo santykiais susijusius klausimus dėl Tarybos reglamento (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽²⁾ ir kitų Bendrijos teisės nuostatų, apibrėžiančių darbo sąlygas, taikymo.

⁽¹⁾ 1969 m. kovo 25 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 549/69, nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų kategorijas, kurioms taikomos Bendrijų protokolo dėl privilegijų ir imunitetų 12 straipsnio, 13 straipsnio antrosios pastraipos ir 14 straipsnio nuostatos (OL L 74, 1969 3 27, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1749/2002 (OL L 264, 2002 10 2, p. 13).

⁽²⁾ 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas), nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas ypatingąsias priemones (kitiems tarnautojams taikoma tvarka) (OL L 56, 1968 3 4, p. 1). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 2104/2005 (OL L 337, 2005 12 22, p. 7).

B PRIEDAS

EUROPOS AVIACIJOS SAUGOS AGENTŪROS VEIKLOJE DALYVAUJANČIŲ ŠVEICARIJOS SUBJEKTŲ FINANSINĖ KONTROLĖ*1 straipsnis***Tiesioginis bendravimas**

Agentūra ir Komisija tiesiogiai bendrauja su visais Šveicarijoje įsikūrusiais asmenimis ar subjektais, kurie dalyvauja Agentūros veikloje: su rangovais, Agentūros programų dalyviais, Agentūros arba Bendrijos biudžeto išmokų gavėjais ar subrangovais. Šie asmenys Komisijai ir Agentūrai gali tiesiogiai perduoti bet kokią svarbią informaciją ar dokumentus, kuriuos jie turi pateikti laikydamiesi dokumentų, nurodytų šiame Sprendime, sudarytų sutarčių ar susitarimų ir pagal tas sutartis ar susitarimus priimtų sprendimų.

*2 straipsnis***Auditai**

1. Kaip numatyta 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾, Agentūros valdančiosios tarybos priimtuose finansiniuose reglamentuose, 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002 dėl finansinio pagrindų reglamento, skirto įstaigoms, minėtoms Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽²⁾ 185 straipsnyje ir kituose šiame sprendime nurodytuose dokumentuose, su Šveicarijoje įsisteigusiais gavėjais sudarytose sutartyse ar susitarimuose bei priimtuose sprendimuose gali būti numatyta, kad Agentūros ir Komisijos pareigūnai arba kiti Agentūros ar Komisijos įgalioti asmenys bet koku metu gavėjų bei jų subrangovų patalpose gali atlikti mokslinį, finansinį, technologinį ar kitokios rūšies auditą.

2. Agentūros ir Komisijos pareigūnams ir kitiems Agentūros ir Komisijos įgaliotiems asmenims sudaromos tinkamos sąlygos įeiti į patalpas, susipažinti su darbais, dokumentais ir su visa reikalinga informacija, įskaitant ir informaciją elektronine forma, kad jie galėtų tinkamai atlikti auditą. Tokia priemonė teisė aiškiai išdėstoma sutartyse ar susitarimuose, sudarytuose šiame sprendime nurodytomis priemonėmis įgyvendinti.

3. Europos Bendrijų Audito Rūmai turi tokias pat teises kaip ir Komisija.

4. Auditas gali būti atliekamas penkerius metus po to, kai šis sprendimas nustos galiojęs, arba laikantis sutartyse, susitarimuose ar priimtuose sprendimuose numatytų terminų.

5. Šveicarijos federalinė finansų kontrolės įstaiga iš anksto informuojama apie Šveicarijos teritorijoje planuojamus atlikti auditus. Toks informavimas nėra numatyta teisinė sąlyga auditams vykdyti.

*3 straipsnis***Patikrinimai vietoje**

1. Pagal šį sprendimą Komisijai (OLAF) Šveicarijos teritorijoje suteikiami įgaliojimai atlikti patikrinimus ir inspektavimus vietoje laikantis 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2185/96 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų numatytų sąlygų ir tvarkos ⁽³⁾.

2. Komisija, ruošdamasi atlikti ir atlikdama patikrinimus bei inspektavimus vietoje, artimai bendradarbiauja su Šveicarijos federaline finansų kontrolės įstaiga ar su kitomis Federalinės finansų kontrolės įstaigos paskirtomis kompetentingomis Šveicarijos institucijomis, kurias Komisija tinkamu laiku informuoja apie patikrinimų ir inspektavimų objektą, tikslą bei teisinį pagrindą, kad jos galėtų suteikti visą reikiamą pagalbą. Šiuo tikslu Šveicarijos kompetentingų institucijų pareigūnai gali dalyvauti vietoje atliekamuose patikrinimuose ir inspektavimuose.

3. Jei suinteresuotosios Šveicarijos valdžios institucijos to pageidauja, Komisija vietoje atliekamus patikrinimus ir inspektavimus gali vykdyti drauge su tomis institucijomis.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 72.

⁽³⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

4. Jei dalyvaujantieji programoje nesutinka, kad vietoje būtų atliktas patikrinimas, Šveicarijos institucijos laikydamosi nacionalinių potvarkių suteikia patikrinimą atliekantiems Komisijos pareigūnams reikalingą pagalbą, kad šie galėtų įgyvendinti savo misiją – atlikti patikrinimą ir inspektavimą vietoje.

5. Komisija kuo greičiau praneša Šveicarijos federalinei finansų kontrolės įstaigai apie bet kokį faktą ar įtarimą, susijusį su pažeidimu, apie kurį ji sužinojo atlikdama patikrinimą ir inspektavimą vietoje. Bet koku atveju apie patikrinimą ir inspektavimą rezultatus Komisija praneša minėtai institucijai.

4 straipsnis

Informavimas ir konsultacijos

1. Kad šis priedas būtų tinkamai įgyvendintas, Šveicarijos ir Bendrijos kompetentingos institucijos reguliariai keičiasi informacija ir, vienos iš jų prašymu, rengia konsultacijas.

2. Šveicarijos kompetentingos institucijos nedelsdamos Agentūrai ir Komisijai praneša bet kokį jų pastebėtą faktą ar įtarimą apie galimus sutarčių ar susitarimų, sudarytų taikant šiame sprendime nurodytas priemones, sudarymo ar vykdymo pažeidimus.

5 straipsnis

Konfidencialumas

Remiantis šiuo priedu bet kokia forma perduota ar gauta informacija yra profesinė paslaptis ir jai taikoma tokia pati informacijos apsauga, kokia numatyta Šveicarijos teisėje ir Bendrijų institucijoms taikomose atitinkamose nuostatose. Ši informacija gali būti teikiama tik tiems asmenims, kuriems ji reikalinga funkcijoms vykdyti Bendrijos institucijose, valstybėse narėse ar Šveicarijoje, ir gali būti panaudota tik veiksmingos susitariančiųjų šalių finansinių interesų apsaugos tikslais.

6 straipsnis

Administracinės priemonės ir nuobaudos

Nepažeisdamos Šveicarijos baudžiamosios teisės principų Agentūra ar Komisija gali taikyti administracines priemones ir nuobaudas pagal Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002, Komisijos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002 ir 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾.

7 straipsnis

Išieškojimas ir vykdymas

Agentūros ar Komisijos pagal šį sprendimą priimti sprendimai dėl asmenų, išskyrus valstybes, finansinės prievolės yra vykdomi Šveicarijoje.

Vykdomąjį raštą, patikrinusi tik akto autentiškumą, išduoda Šveicarijos vyriausybės paskirta institucija, kuri apie tai praneša Agentūrai ar Komisijai. Sprendimas vykdomas Šveicarijoje galiojančia tvarka. Vykdomo sprendimo teisėtumą kontroliuoja Europos Bendrijų Teisingumo Teismas.

Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimai, priimti pagal arbitražinę išlygą, vykdomi tokiomis pačiomis sąlygomis.

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

C PRIEDAS

TARYBOS DEKLARACIJOS DĖL ŠVEICARIJOS DALYVAVIMO KOMITETUOSE

- Europos Sąjungos Taryba sutinka, kad į deklaraciją dėl Šveicarijos dalyvavimo komitetuose, pridedamuose prie Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto Baigiamojo akto, būtų įterpta įtrauka: “– Reglamentu (EB) Nr. 549/2004 įsteigtas komitetas” (Bendro dangaus komitetas).
 - Europos Sąjungos Taryba sutinka, kad Deklaracija dėl Šveicarijos dalyvavimo komitetuose, pateikta 1999 m. birželio 21 d. pasirašyto ir 2002 m. balandžio 4 d. Tarybos priimto Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl oro transporto Baigiamajame akte, nuo šiol būtų papildyta nauja įtrauka: “– Reglamentu (EB) Nr. 1592/2002 įsteigtas komitetas”.
-

III

(Aktai, priimti remiantis ES sutartimi)

AKTAI, PRIIMTI REMIANTIS ES SUTARTIES V ANTRAŠTINE DALIMI

TARYBOS SPRENDIMAS 2008/101/BUSP

2008 m. sausio 28 d.

dėl Europos Sąjungos karinės operacijos Čado Respublikoje ir Centrinės Afrikos Respublikoje (EUFOR Tchad/RCA) pradėjimo

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 17 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 15 d. Tarybos bendruosius veiksmus 2007/677/BUSP dėl Europos Sąjungos karinės operacijos Čado Respublikoje ir Centrinės Afrikos Respublikoje⁽¹⁾ (EUFOR Tchad/RCA), ypač į jų 5 straipsnį,

kadangi:

- (1) 2007 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų Saugumo Taryba vienbalsiai priėmė Rezoliuciją 1778 (2007), kuria buvo patvirtintas JT misijos Centrinės Afrikos Respublikoje ir Čade (MINURCAT) įsteigimas ir ES buvo leista vykdyti operaciją šiose šalyse 12 mėnesių laikotarpiu nuo deklaracijos dėl pirminio operatyvinio pajėgumo paskelbimo.
- (2) Čado ir Centrinės Afrikos Respublikos valdžios institucijos atitinkamai 2007 m. spalio 25 d. ir 2007 m. spalio 16 d. pareiškimais palankiai įvertino galimą ES karinių pajėgų dislokavimą jų atitinkamoje šalyje.
- (3) Laikantis prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties pridedamo Protokolo dėl Danijos pozicijos 6 straipsnio, Danija nedalyvauja rengiant ir įgyvendinant Europos Sąjungos sprendimus ir veiksmus, susijusius su gynybos reikalais, ir todėl nedalyvauja finansuojant operaciją,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Operacijos planas patvirtinamas.

2 straipsnis

Veiksmų pradžios taisyklės patvirtinamos.

3 straipsnis

ES karinė operacija Čado Respublikoje ir Centrinės Afrikos Respublikoje (EUFOR Tchad/RCA) pradeda 2008 m. sausio 28 d.

4 straipsnis

ES operacijos vadas įgaliojamas nedelsiant duoti aktyvizacijos įsakymą (ACTORD) pradėti pajėgų dislokavimą ir pradėti vykdyti misiją.

5 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

6 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2008 m. sausio 28 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. RUPEL

⁽¹⁾ OL L 279, 2007 10 23, p. 21.